

**DE VLAAMSE MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE
EN TOERISME**

VERSLAG AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: Besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake erkenningen met betrekking tot het leefmilieu, het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2013 tot regeling van de informatie-, preventie-, inperkings- en herstelplicht inzake milieuschade, het verzoek om maatregelen en de beroepsprocedure, het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, het besluit van de Vlaamse Regering van 3 mei 2019 tot wijziging van diverse besluiten inzake leefmilieu en landbouw

Algemene toelichting

Dit besluit wijzigt een reeks bepalingen van titel II van het VLAREM en haar bijlagen, het Milieuhandhavingsbesluit, het VLAREL, het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2013 tot regeling van de informatie-, preventie-, inperkings- en herstelplicht inzake milieuschade, het verzoek om maatregelen en de beroepsprocedure, het Omgevingsvergunningenbesluit en het besluit van de Vlaamse Regering van 3 mei 2019 tot wijziging van diverse besluiten inzake leefmilieu en landbouw.

Hieronder worden de voornaamste wijzigingen algemeen toegelicht.

Artikelsgewijze bespreking

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

Artikel 1

Dit artikel stelt dat dit besluit voorziet in de gedeeltelijke uitvoering van de volgende Europese verordeningen:

- verordening (EG) nr. 304/2008 van de Commissie van 2 april 2008 tot vaststelling, ingevolge Verordening (EG) nr. 842/2006 van het Europees Parlement en de Raad, van minimumeisen en de voorwaarden voor wederzijdse erkenning van de certificering van bedrijven en personeel op het gebied van stationaire brandbeveiligingssystemen en brandblusapparaten die bepaalde gefluoreerde broeikasgassen bevatten,

- verordening (EG) nr. 306/2008 van de Commissie van 2 april 2008 tot vaststelling, ingevolge Verordening (EG) nr. 842/2006 van het Europees Parlement en de Raad, van minimumeisen en de voorwaarden voor wederzijdse erkenning van de certificering van personeel voor de terugwinning van bepaalde oplosmiddelen op basis van gefluoreerde broeikasgassen uit apparatuur,
- verordening (EG) nr. 1005/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen,
- verordening (EU) nr. 517/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende gefluoreerde broeikasgassen,
- verordening (EU) nr. 592/2014 van de Commissie van 3 juni 2014 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 142/2011 voor wat betreft het gebruik van dierlijke bijproducten en afgeleide producten als brandstof in stookinstallaties,
- uitvoeringsverordening (EU) 2015/2066 van de Commissie van 17 november 2015 tot vaststelling, ingevolge Verordening (EU) nr. 517/2014 van het Europees Parlement en de Raad, van minimumeisen en de voorwaarden voor wederzijdse erkenning voor de certificering van natuurlijke personen die gefluoreerde broeikasgassen bevattende elektrische schakelinrichtingen installeren, servicen, onderhouden, repareren of buiten dienst stellen of gefluoreerde broeikasgassen terugwinnen uit stationaire elektrische schakelinrichtingen,
- uitvoeringsverordening (EU) 2015/2067 van de Commissie van 17 november 2015 tot vaststelling, ingevolge Verordening (EU) nr. 517/2014 van het Europees Parlement en de Raad, van minimumeisen en de voorwaarden voor wederzijdse erkenning voor de certificering van natuurlijke personen betreffende stationaire koel-, klimaatregelings- en warmtepompapparatuur en koeleenheden op koelwagens en koelaanhangwagens die gefluoreerde broeikasgassen bevatten, en voor de certificering van bedrijven betreffende stationaire koel-, klimaatregelings- en warmtepompapparatuur die gefluoreerde broeikasgassen bevat,
- verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG.

Dit artikel vormt geen kader voor de toekenning van vergunningen.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van titel II van het VLAREM

Artikel 2

Dit artikel wijzigt artikel 1.1.2 van titel II van het VLAREM.

Punt 1°

Dit punt vervangt de datum van het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de erkenning van dierentuinen. Het betreft een rechtzetting van een erratum dat geslopen was in het besluit van de Vlaamse Regering van 3 mei 2019 met betrekking tot een foutieve datum. Deze wijziging heeft in de praktijk geen milieueffecten als gevolg.

Punten 2° tot en met 8°

Deze punten wijzigen een aantal definities met betrekking tot koelinstallaties.

In VLAREM II zijn, wat warmtepompen betreft, momenteel enkel exploitatievoorwaarden opgenomen voor ingedeelde en niet-ingedeelde warmtepompen met een koelfunctie (reversibele warmtepompen) zoals het uitvoeren van lekkagecontroles met een

welbepaalde frequentie, het bijhouden van een installatiegebonden logboek en de verplichting dat bepaalde werkzaamheden waarbij er een risico op emissies van deze schadelijke koelmiddelen bestaat, moeten uitgevoerd worden door een erkend koeltechnicus, werkzaam in een erkend koeltechnisch bedrijf. Deze verplichtingen geven uitvoering aan de Europese verordening (EU) nr. 517/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende gefluoreerde broeikasgassen en tot intrekking van verordening (EG) nr. 842/2006 en de Europese verordening (EG) nr. 1005/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen.

Volgens verordening (EU) nr. 517/2014 en verordening (EG) nr. 1005/2009 moeten ook de warmtepompen die enkel verwarmen en dus geen koelfunctie hebben aan bepaalde exploitatievoorwaarden voldoen. VLAREM II is momenteel niet afgestemd met deze verordeningen voor dit type van warmtepompen.

Met de voorgestelde wijziging worden de definities met betrekking tot warmtepompen met en zonder koelfunctie op elkaar afgestemd waarbij uitvoering gegeven wordt aan de verordeningen (EU) nr. 517/2014 en (EG) nr. 1005/2009. Dit betreft louter een afstemming van de interne regelgeving met een Europese verordening. Dit veroorzaakt dus geen milieueffecten aangezien de verordening reeds in voege is.

Punt 9°

Dit punt voegt een bijkomende uitzondering toe aan de definitie "opslagplaats" in de algemene definities voor gevaarlijke producten en brandbare vloeistoffen, namelijk voor vaste houders (o.a. bladdertanks) voor de opslag van blus- of schuimmiddelen, aangesloten op een blus- of sprinklerinstallatie. De vaste houders (o.a. bladdertanks) voor de opslag van blus- of schuimmiddelen, aangesloten op een blus- of sprinklerinstallatie, zijn cruciaal voor de brandbestrijding. Aangezien het atypische vaste houders betreffen, waarbij zowel een vloeistoffase (in een zak of membraan) als een gasfase (lucht onder druk rondom de zak of het membraan) aanwezig kunnen zijn, is een keuring volgens de bepalingen van VLAREM niet mogelijk. Ook eist Codex boek III titel 3 (brandveiligheid) dat dergelijke installaties jaarlijks worden gecontroleerd in overeenstemming met de richtlijnen van de fabrikant of installateur. Bijgevolg is een aanvullende keuring volgens VLAREM niet noodzakelijk. Het risico op effecten voor het milieu en de mens is eveneens beperkt. Deze wijziging veroorzaakt geen aanzienlijke milieueffecten.

Punt 10°

Dit punt voegt een definitie toe voor "verlaging van het grondwaterpeil bij een bemaling" aan de algemene definities onder de definities voor oppervlaktewater- en grondwaterbescherming (integraal waterbeleid).

Naast de ligging bepaalt de beoogde verlaging van het grondwaterpeil mee de verdere indeling onder rubriek 53.2 - een bemaling voor bouwkundige werken of de aanleg van openbare nutsvoorzieningen. Als vuistregel wordt gehanteerd dat om het uitvoeren van werken mogelijk te maken, het grondwaterpeil minstens verlaagd moet worden tot 0,5m onder de uitgraving. Dit houdt in de praktijk in dat het peil op sommige plaatsen (zoals in de onttrekkingsputten) meer verlaagd wordt dan hetgeen doorgaans opgegeven wordt als "verlaging van het grondwaterpeil". Dus als men bijvoorbeeld een bouwput wil graven tot 4 m-mv, dan zal men voor wat betreft de indeling van de benodigde bemaling in rubriek 53.2.2°b) rekening moeten houden met een verlaging van het grondwaterpeil tot 4,5 m-v, ongeacht de filterdiepte van de grondwateronttrekkingsputten. Uiteraard moet het bemalingsconcept op een deskundige manier uitgevoerd worden.

Het peil in de pompput in een filterbemaling met vacuümpompen, het meest gebruikte systeem, is daarenboven niet meetbaar omdat het vacuüm zou onderbroken worden bij een controlemeting van het grondwaterpeil. Door deze definitie wordt de verlaging van het grondwaterpeil eenduidig vastgelegd en controleerbaar aan de hand van de bouwplannen. Deze wijziging heeft geen impact op de milieueffecten, maar legt louter een uniforme

vuistregel vast die gehanteerd dient te worden voor het bepalen van de verlaging van het grondwaterpeil bij een bemaling.

Artikel 3

Artikel 4

Artikel 5

Deze artikelen wijzigen de artikelen 1.4.3.1.1, 1.4.5.2.1, §2, 1.4.5.2.1, §3 en 1.4.5.3.1, §2 van titel II van het VLAREM. Deze wijzigingen betreffen geen inhoudelijke aanpassing, maar een administratieve vereenvoudiging voor de Commissie en de adviesverlenende instanties. Met deze wijzigingen wordt er vermeden dat er geen adviezen worden ingewonnen in het kader van de evaluaties die niet relevant zijn in dit kader. Deze artikelen vormen geen kader voor de toekenning van vergunningen.

Artikel 6

Artikel 7

Deze artikelen wijzigen artikel 4.1.9.1.1 en 4.1.9.1.4 van titel II van het VLAREM.

Het Vlaams Parlement heeft bij het decreet houdende diverse bepalingen inzake omgeving, natuur en landbouw (aangenomen op 3 april) de verplichting tot het ter kennis brengen aan de afdeling Milieu, bevoegd voor de omgevingsvergunning, van de aanstelling van de milieucoördinator opgeheven, gezien:

- de zware administratieve last zowel voor de exploitanten als de administratie niet opweegt tegen het nut van een dergelijke administratie.
- voor erkende milieucoördinatoren: het beschikken over de vereiste kwalificaties en eigenschappen reeds onderzocht werd in het kader van de erkenning.
- voor niet-erkende milieucoördinatoren werknemers van de exploitant, die instemming moeten vragen voor een meervoudige aanstelling, de kennisgeving van hun aanstelling reeds vervat zit in de instemmingsprocedure. Het toezicht kan gebeuren in het kader van titel XVI. Toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen van het DABM.
- de milieucoördinator-werknemer overeenkomstig artikel 4.1.9.1.4, §3 van titel II van het VLAREM reeds de mogelijkheid heeft om het aanstellingsdossier op de exploitatiezetel ter beschikking te houden van de afdeling Milieu, bevoegd voor de omgevingsvergunning en de afdeling bevoegd voor milieuhandhaving.

Met deze bepaling worden de VLAREM-bepalingen afgestemd op de voormelde decretale aanpassing. Deze wijziging heeft in de praktijk geen milieueffecten als gevolg.

Artikel 8

Dit artikel wijzigt artikel 4.1.9.2.3 van titel II van het VLAREM. Naar aanleiding van de wijzigingen van de EMAS verordening werd het Belgische samenwerkingsakkoord hernieuwd en gepubliceerd op 10 september 2018. Bijgevolg moet ook de verwijzing in titel II van het VLAREM worden geactualiseerd. Dit artikel vormt geen kader voor de toekenning van vergunningen.

Artikel 9

Dit artikel wijzigt artikel 4.1.9.2.4, §1, van titel II van het VLAREM. Deze wijziging heeft louter betrekking op een tekstuele verbetering. Dit artikel vormt geen kader voor de toekenning van vergunningen.

Artikel 10

Dit artikel wijzigt artikel 4.5.1.1, §2, van titel II van het VLAREM. Dit betreft een rechtzetting van een tekstuele fout die ingevoegd is bij besluit van de Vlaamse Regering van 10 februari 2017 tot wijziging van diverse besluiten naar aanleiding van de inwerkingtreding van de omgevingsvergunning. Art. 20 van voormeld wijzigingsbesluit wijzigde art. 4.5.1.1, §2 VLAREM II als volgt: *“§2. Tenzij voor bepaalde categorieën van inrichtingen in dit besluit andere bepalingen zijn opgenomen, zijn de bepalingen, vermeld in afdeling 4.5.2, 4.5.3 en 4.5.4 van dit besluit van toepassing, uitgezonderd tijdens de eigenlijke bouw-, sloop- of wegenwerken.”*. Het verslag aan de Vlaamse Regering bepaalt duidelijk dat deze wijziging tot doel had om de bouwfase van een project vrij te stellen van de geluidsnormen van VLAREM II, gezien werd gesteld dat bouw-, sloop- of wegenwerken niet of moeilijk aan deze sectorale normen kunnen voldoen. Hierbij werd geen onderscheid gemaakt tussen indeling van bouw-, sloop- of wegenwerken onder klasse 2 of 3. Voorts vermeldt het verslag aan de Vlaamse Regering van het voormeld besluit dat de vergunningverlenende overheid zo nodig aan de individuele situatie aangepaste bijzondere milieuvorwaarden opleggen. Door een vergetelheid werd er bij deze uitzonderingsbepaling enkel verwezen naar de (geluids)voorwaarden voor inrichtingen van klasse 1 en 2 (art. 4.5.3 en 4.5.4 VLAREM II) en niet naar de (geluids)voorwaarden voor inrichtingen van klasse 3 (art. 4.5.5 VLAREM II). Momenteel heeft dit artikel als gevolg dat onder andere de grondbemalingen tijdens de eigenlijke bouw-, sloop- of wegenwerken die zijn ingedeeld als klasse 3 zouden moeten voldoen aan de geluidsnormen van artikel 4.5.5, terwijl grondbemalingen tijdens de eigenlijke bouw-, sloop- of wegenwerken die zijn ingedeeld als klasse 2 niet moeten voldoen aan de overeenstemmende geluidsnormen, wat onlogisch is, gezien klasse 3 inrichtingen als minder hinderlijk worden beschouwd ten opzichte van klasse 2 inrichtingen. Met dit artikel wordt dit rechtgezet. Voor geluids- en trillingshinder van bouw- en sloopactiviteiten is er een BBT-studie in opmaak (finale draft, december 2020) die de basis zal vormen voor een code van goede praktijk voor de betreffende sector. Deze wijziging veroorzaakt geen aanzienlijke milieueffecten. De exploitatie vindt immers slechts plaats gedurende de eigenlijke bouw-, sloop- of wegenwerken en deze rechtzetting heeft enkel betrekking op de geluidsvoorwaarden. De bevoegde overheid dient bij de aktenaam rekening te houden met de specifieke situatie en heeft de plicht, indien de specifieke situatie dit vereist, bijzondere voorwaarden op te leggen om de hinder tot een aanvaardbaar niveau te beperken. De voormelde code van goede praktijk zal ook bijdragen tot het beperken van de hinder.

Artikel 11

Artikel 12

Deze artikels wijzigen het opschrift van afdeling 4.5.7 en artikel 4.5.7.0.1, 2°, van titel II van het VLAREM.

De afdeling 4.5.7. werd met het besluit van 16 maart 2016 ingeschreven in het VLAREM II en is van toepassing op ingedeelde supermarkten. Het toepassingsgebied werd o.a. gekoppeld aan de toenmalige rubriek 16.3.1 van de indelingslijst aangezien dit de rubriek was die aan de grond lag van de indeling van de supermarkten (koelinstallaties). In het verslag aan de Vlaamse Regering werd hierover het volgende opgenomen:

"De scope van dit kader beperkt zich tot supermarkten gezien het doorgedreven akoestisch onderzoek en de bijhorende conclusies zich ook beperkten tot supermarkten en hun karakteristieke leveringen. Het nieuwe geluidskader is dus enkel van toepassing op inrichtingen die vallen onder categorie 47.11 van het referentiekader voor de productie en de verspreiding van statistieken met betrekking tot economische activiteiten in Europa (NACE 2008) en die ingedeeld zijn als een hinderlijke inrichting via rubriek 16.3.1 van bijlage I van titel I van het VLAREM omwille van de koelinstallaties."

Met het besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van diverse besluiten inzake leefmilieu en landbouw van 3 mei 2019 (art. 187, 10°) werd rubriek 16.3 echter helemaal aangepast. De installaties die onder rubriek 16.3.1 vielen werden overgeheveld naar

rubriek 16.3.2. Er werd hiervoor het volgende opgenomen in het verslag aan de Vlaamse Regering:

"Dit punt vervangt rubriek 16.3. De indeling van koelinstallaties is momenteel enkel gebaseerd op de totale drijfkracht van de installatie. Dit zegt echter niks over de milieu-impact van het gebruikte koelmiddel, en met name de koelmiddelen die vallen onder de verordening 517/2014 inzake F-gassen (Verordening (EU) nr. 517/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende gefluoreerde broeikasgassen en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 842/2006). In deze verordening spreekt men over ton CO2 equivalenten (TCE), zoals ook reeds gedefinieerd in VLAREM. TCE geeft de milieu-impact rechtsreeks weer. Met deze wijziging wordt enkel een klasse 1 inrichting ingevoerd voor koelinstallaties met een gezamenlijk TCE van meer dan 2000 ton (nieuwe rubriek 16.3.1). Dergelijk koelinstallaties vormen potentieel een groot risico voor het milieu. Mits deze gewijzigde indeling wordt een "incentive" gegeven aan koelbedrijven om minder schadelijke koelgassen te gebruiken, waardoor hun indeling volgens VLAREM kan gereduceerd worden, zonder dat de hoeveelheid koelmiddel dient verminderd te worden. Verder wordt rubriek 16.3 vereenvoudigd, doordat de "oude" rubriek 16.3.1 wordt samengevoegd met rubriek 16.3.2, met als indelingscriterium geïnstalleerde totale drijfkracht, en zonder impact van de ligging van de inrichting in een bepaald bestemmingsgebied."

Bij de aanpassing aan de rubriek werd echter de verwijzing in afdeling 4.5.7 van VLAREM II over het hoofd gezien. Deze werd dus niet aangepast en verwijst nu naar koelinstallaties met een TCE van meer dan 2000 ton. Dit was uiteraard niet de bedoeling aangezien hiermee de scope, zijnde de supermarkten, niet meer gevat wordt.

Met dit artikel wordt dit erratum rechtgezet. Deze wijziging veroorzaakt geen aanzienlijke milieueffecten aangezien het louter een rechtzetting betreft van een verwijzing naar een indelingsrubriek die hervormd werd.

Artikel 13

Dit artikel vervangt lid 3 en lid 4 van artikel 5.2.1.7, §5 van titel II van het VLAREM en voegt een vijfde lid toe. Een rechtzetting en letterlijke omzetting van hoofdstuk 6 (aanbevelingen) van de BBT-studie 'Verontreinigd hemelwater voor de afvalopslag sector' (VITO, december 2015) wordt doorgevoerd.

Conform de BBT wordt een onderscheid gemaakt tussen "kleine" en "grote" bedrijven. De grens werd uiteindelijk op 4000 ton opslagcapaciteit gelegd voor de niet-overdekte buitenopslag, met uitzondering van de opslag van inerte afvalstoffen en niet-teerhoudend asfalt.

De grote bedrijven moeten, naast de toepassing van preventieve maatregelen een volledige doorgedreven zuivering voorzien om aan de sectorale en bijzondere lozingsnormen te kunnen voldoen.

Voor kleine bedrijven is het, als aanvulling op de preventieve maatregelen, BBT om enkel een voorzuivering (slibvang en olie/waterafscheider) toe te passen. Daarnaast wordt er voor kleine bedrijven verwezen naar de richtlijnen die opgesteld zijn ter uitvoering van dit artikel. Deze richtlijnen voor kleine bedrijven bevatten onder meer de betreffende preventieve maatregelen en de toepasselijke richtlijnen voor lozing op oppervlaktewater of op openbare riolering.

De huidige sectorale voorwaarde bepaalt echter dat:

- *kleine bedrijven worden geacht van rechtswege aan de normen van bijlage 5.3.2, 48°, te voldoen.*
- *Op 1 oktober 2019 vervielen de bijzondere lozingsnormen opgenomen in de vergunningen voor inrichtingen vermeld in het tweede lid (omgevingsvergunningen of milieuvergunningen). Dit geldt alleen voor de vergunningen van deze bedrijven die niet gelegen zijn in een ruimtelijk kwetsbaar gebied.*

- *De bijzondere lozingsvoorwaarden afgeleverd voor 3 mei 2019, worden op dat moment geacht van rechtswege vervangen te zijn door de voorwaarden opgenomen in dit artikel.*

-

De beoogde rechtzetting harmoniseert het betreffende artikel 5.2.1.7, §5 VLAREM II met:

- artikel 5.4.3, §1 en §2 van het Decreet algemene bepalingen milieubeleid: de rechtzetting streeft een hoge beschermingsgraad na en voldoet aan BBT, rekening houdend met de geldende milieukwaliteitsnormen. Zoals reeds vermeld betreft dit een omzetting van een Vlaamse BBT-studie. In het DABM wordt bepaald dat de algemene, sectorale en bijzondere milieuvorwaarden op de beste beschikbare technieken (BBT) worden gebaseerd. Hiertoe worden onder meer Vlaamse BBT-studies opgemaakt. Deze technieken (en dus ook de eventueel daaraan gekoppelde emissiegrenswaarden) worden in deze studies onderworpen aan een multicriteria-analyse. Deze criteria hebben zowel betrekking op de milieucompartimenten (bv. water, energie, geur, geluid en grondstoffen), als op de technische haalbaarheid en de economische aspecten (kostenhaalbaarheid en effectiviteit). De mogelijke milieueffecten werden dus reeds in kaart gebracht in deze BBT-studie.
- artikel 5.4.7 van het Decreet algemene bepalingen milieubeleid (strengste milieuvorwaarde geldt)
- artikel 1.7.2.1.1, §4 van het Decreet integraal Waterbeleid, artikel 1.2.1, §2 van het Decreet algemene bepalingen milieubeleid en artikel 23, §4 van de Grondwet (standstilbeginsel, zijnde geen achteruitgang van de bestaande toestand wat een omzetting is van artikel 4 van de Kaderrichtlijn Water). De huidige bepaling in VLAREM II laat niet toe om de milieudoelstellingen van de Kaderrichtlijn Water te halen.

Het tijdig remediëren van de huidige bepalingen zal net aanzienlijke negatieve milieueffecten voorkomen. Dit artikel heeft een positieve impact op milieueffecten. Dit artikel veroorzaakt geen aanzienlijke negatieve effecten.

Artikel 14

Dit artikel voegt een nieuwe paragraaf toe aan artikel 5.2.2.1.1 van titel II van het VLAREM met betrekking tot recyclageparken. Er wordt opgenomen dat in de vergunning een afwijking kan worden toegestaan voor recyclageparken op het algemeen artikel dat stelt dat de afvoer van afvalstoffen enkel toegelaten is mits toezicht van de exploitant of zijn bevoegde afgevaardigde. Deze afwijkingsmogelijkheid is enkel van toepassing buiten de reguliere openingsuren van het park. De afvoer van afvalstoffen gebeurt vaak buiten de openingsuren van het park omwille van veiligheidsredenen (er zijn dan geen particulieren aanwezig) en omwille van de logistieke organisatie van de inzamelaar, makelaar of handelaar van afvalstoffen. Hiertoe moet het recyclagepark wel de nodige maatregelen nemen om de hinder naar de omgeving toe te beperken, zoals het overmaken van richtlijnen aan de inzamelaars, makelaars of handelaars die verantwoordelijk zijn voor de afvoer met betrekking tot het beperken van lawaaihinder bij de manipulatie van de containers en met betrekking tot het ontoegankelijk maken van het recyclagepark voor particulieren op het moment dat de inzamelaars, makelaars of handelaars aanwezig zijn op het terrein. Deze wijziging veroorzaakt geen aanzienlijke milieueffecten vermits de nodige maatregelen dienen genomen te worden indien een afwijking wordt toegestaan.

Artikel 15

Dit artikel wijzigt artikel 5.3.2.4, §3 van titel II van het VLAREM. Dit artikel stelt dat indien aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan, bedrijven in het kader van waterbesparing hogere emissiegrenswaarden kunnen aanvragen. Bedrijven kunnen reeds op basis van dit artikel actief aangespoord worden om waterbesparende projecten en investeringen uit te voeren in ruil voor lozingsvrachten en hogere concentratienormen in de vergunning. Maar voor de duidelijkheid wordt er nu expliciet in de wettekst vermeld dat naast concentratienormen ook lozingsvrachten kunnen aangevraagd worden via de vergunning.

Volgende aandachtspunten blijven noodzakelijk:

- De controleerbaarheid van deze lozingsvrachten is uiterst belangrijk. Dagvrachten kunnen indien er een mengmonster kan genomen worden. Voor jaarvrachten zullen bedrijven zelf moeten instaan voor de noodzakelijke metingen die dan ook in de vergunning zullen moeten opgenomen worden. Andere soorten vrachten (week, maand...) zijn niet aangewezen en niet werkbaar.
- Aanvullende normen ovv concentraties zullen noodzakelijk blijven om impact van pieklozingen te kunnen opvangen, en om onmiddellijke controlemeting vanuit handhaving mogelijk te maken.

Deze wijziging veroorzaakt geen aanzienlijke milieueffecten.

Artikel 16

Dit artikel wijzigt artikel 5.9.1.1, §1 van titel II van het VLAREM. Het betreft enerzijds een louter wetgevingstechnische aanpassing met betrekking tot de indeling van een artikel en het betreft anderzijds een rechtzetting van een erratum dat geslopen was in het besluit van de Vlaamse Regering van 3 mei 2019. Met voormeld besluit werden de rubrieken 9.1 en 9.2, opnieuw ingevoegd en herschreven. Deze rubrieken hebben betrekking op dieren in een publiek toegankelijke inrichting (rubriek 9.1) en inrichtingen waarin amfibieën, reptielen of ongewervelden (insecten, spinachtigen en duizendpootachtigen) andere dan ingedeeld in rubriek 9.1 gefokt of gehouden worden (rubriek 9.2) Met voormeld besluit werden ook nieuwe sectorale voorwaarden opgenomen voor deze inrichtingen (afdelingen 5.9.13 en 5.9.14). De rubrieken 9.1 en 9.2 werden in voormeld besluit nog niet toegevoegd aan afdeling 5.9.1 dat betrekking heeft op het toepassingsgebied van hoofdstuk 5.9. Dit wordt met deze wijziging rechtgezet. Deze rechtzetting heeft geen inhoudelijke gevolgen. Deze wijziging heeft in de praktijk geen milieueffecten als gevolg.

Artikel 17

Dit artikel voegt een zin toe aan artikel 5.9.11.3 van titel II van het VLAREM. De verwijzing naar de EU-Verordening nr. 592/2014 werd recent opgenomen in titel II van het VLAREM. Hiermee is bepaald dat het gebruik van bedrijfseigen kippenmest als brandstof is toegestaan als aan de bepalingen uit de EU-Verordening nr. 592/2014 is voldaan en de vrijkomende energie steeds nuttig kan worden toegepast. Door de verwijzing in artikel 5.9.11.2 naar artikel 5.28.3.5.1, bleven de voorwaarden voor afvalverbranding voor deze installaties van toepassing. De bepalingen uit de Verordening garanderen dat aan de relevante voorschriften inzake de bescherming van het milieu en de gezondheid wordt voldaan en garanderen dat het specifieke gebruik geen nadelige effecten zal hebben op het milieu en de gezondheid van de mens. Bijgevolg is het niet noodzakelijk dat deze installaties bijkomend voldoen aan de voorwaarden van subafdeling 5.2.3bis.1 inzake afvalverbranding en worden deze installaties hiervan vrijgesteld. Dit betreft louter een afstemming van de interne regelgeving met een Europese verordening. Dit veroorzaakt dus geen milieueffecten aangezien de verordening reeds in voege is.

Artikel 18

Dit artikel wijzigt artikel 5.12.0.1 van titel II van het VLAREM. Er wordt, naast het Algemeen Reglement op Elektrische Installaties, ook de aandacht gevestigd op de Codex voor het Welzijn op het Werk. Deze wijziging veroorzaakt geen aanzienlijke milieueffecten. De Codex voor het Welzijn op het Werk was immers voordien ook al van toepassing en zou zelfs zonder verwijzing in deze wijzigingsbepaling van toepassing zijn.

Artikel 19

Dit artikel wijzigt artikel 5.12.0.2 van titel II van het VLAREM.

Dit artikel wordt uitgebreid naar shuntreactoren, die qua opbouw en milieueffect naar de omgeving sterk te vergelijken zijn met transformatoren.

De bestaande voorwaarde is verouderd en wordt aangepast aan de federale wetgeving. Bovendien worden strengere eisen gesteld door het Synergrid, de federatie van de netbeheerders elektriciteit en aardgas in België.

Deze wijziging veroorzaakt geen aanzienlijke negatieve milieueffecten. Shuntreactoren worden immers voortaan vervat in art. 5.12.0.2 VLAREM II en bestaande verouderde voorwaarden worden aangepast n.a.v. federale wetgeving en strengere eisen vanuit de federatie van de netbeheerders.

Artikel 20

Dit artikel heft artikel 5.12.0.3 van titel II van het VLAREM op. Vast opgestelde batterijen worden immers geschrapt uit de indelingslijst aangezien deze een beperkte milieu-impact hebben, die bovendien volledig beheerst kan worden door het nemen van enkele duidelijk geformuleerde preventieve en/of mitigerende maatregelen. Bij de aktename van melding van deze inrichtingen werden zelden of nooit bijzondere milieuvoorwaarden nodig geacht. De voorwaarden voor deze inrichtingen worden opgenomen in hoofdstuk 6.13 van titel II van het VLAREM. Deze wijziging veroorzaakt geen aanzienlijke milieueffecten.

Artikel 21

Dit artikel wijzigt artikel 5.12.0.4 van titel II van het VLAREM.

De verwijzing naar vast opgestelde batterijen en vaste inrichtingen voor het laden van accumulatoren wordt geschrapt, gezien deze inrichtingen geschrapt worden uit de indelingslijst aangezien deze een beperkte milieu-impact hebben, die bovendien volledig beheerst kan worden door het nemen van enkele duidelijk geformuleerde preventieve en/of mitigerende maatregelen. Bij de aktename van melding van deze inrichtingen werden zelden of nooit bijzondere milieuvoorwaarden nodig geacht. De voorwaarden voor deze inrichtingen worden opgenomen in hoofdstuk 6.13 van titel II van het VLAREM. Deze wijziging veroorzaakt bijgevolg geen aanzienlijke milieueffecten.

Verder is de bestaande voorwaarde verouderd en wordt aangepast. De voorwaarde m.b.t. met droog zand gevulde emmers wordt vervangen door een voorwaarde omtrent blustoestellen, die gemeengoed zijn. Het concept van een vuurvergunning is wijdverspreid en gestandaardiseerd, waardoor het aangewezen is dit toe te passen. Brandklasse A1, vermeld in de Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 2016/364 van de Commissie van 1 juli 2015 betreffende de indeling van bouwproducten in klassen van materiaalgedrag bij brand overeenkomstig Verordening (EU) nr. 305/2011 van het Europees Parlement en de Raad, staat in de EU-normering gelijk aan onbrandbaar. Ook deze wijziging met betrekking tot aanpassing van verouderde voorschriften naar hedendaagse standaarden zoals bijvoorbeeld de vuurvergunning en blustoestellen veroorzaakt geen aanzienlijke milieueffecten.

Artikel 22

Dit artikel wijzigt artikel 5.16.3.3 van titel II van het VLAREM.

In VLAREM II zijn, wat warmtepompen betreft, momenteel enkel exploitatievoorwaarden opgenomen voor ingedeelde en niet-ingedeelde warmtepompen met een koelfunctie (reversibele warmtepompen) zoals het uitvoeren van lekkagecontroles met een welbepaalde frequentie, het bijhouden van een installatiegebonden logboek en de verplichting dat bepaalde werkzaamheden waarbij er een risico op emissies van deze schadelijke koelmiddelen bestaat, moeten uitgevoerd worden door een erkend koeltechnicus, werkzaam in een erkend koeltechnisch bedrijf. Deze verplichtingen geven uitvoering aan de Europese verordening (EU) nr. 517/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende gefluoreerde broeikasgassen en tot intrekking van verordening (EG) nr. 842/2006 en de Europese verordening (EG) nr. 1005/2009 van

het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen.

Volgens verordening (EU) nr. 517/2014 en verordening (EG) nr. 1005/2009 moeten ook de warmtepompen die enkel verwarmen en dus geen koelfunctie hebben aan bepaalde exploitatievoorwaarden voldoen. VLAREM II is momenteel niet afgestemd met deze verordeningen voor dit type van warmtepompen.

Met de voorgestelde wijziging worden de uitbatingsvoorwaarden met betrekking tot ingedeelde warmtepompen met en zonder koelfunctie op elkaar afgestemd waarbij uitvoering gegeven wordt aan de verordeningen (EU) nr. 517/2014 en (EG) nr. 1005/2009. Dit betreft louter een afstemming van de interne regelgeving met een Europese verordening. Dit veroorzaakt dus geen milieueffecten aangezien de verordening reeds in voege is.

Artikel 23

Dit artikel wijzigt het opschrift van artikel 5.16.3.4 van titel II van het VLAREM naar aanleiding van de afstemming van de uitbatingsvoorwaarden voor ingedeelde warmtepompen met en zonder koelfunctie. Dit betreft louter een afstemming van de interne regelgeving met een Europese verordening. Dit veroorzaakt dus geen milieueffecten aangezien de verordening reeds in voege is.

Artikel 24

Artikel 25

Deze artikelen wijzigen enerzijds het artikel 5.17.1.2, §1 en heft anderzijds het artikel 5.17.4.1.10 van titel II van het VLAREM op.

De registerplicht voor gevaarlijke producten (GP) is beschreven in 2 bovenvermelde artikelen van VLAREM II, met een lichte nuance tussen beide. Wat onder "groep" in de context van art. 5.17.1.2 moet begrepen worden, is niet éénduidig gedefinieerd. De meest logische interpretatie is dat "groep" moet begrepen worden als CLP-gevarenklasse en -categorie. Bovendien is er een ander toepassingsgebied voor beide artikels. Art. 5.17.1.2 is door zijn plaats in afdeling 5.17.1 geldig voor alle opslagplaatsen GP (van klasse 1), met als implicatie dat sinds 1 mei 2015 ook de opslagplaatsen voor gevaarlijke gassen in het register voor GP moeten opgenomen worden, want die zijn sinds 1 mei 2015 gerubriceerd in rubriek 17. Het toepassingsgebied van art. 5.17.4.1.10 daarentegen is beperkt tot de gevaarlijke vloeistoffen en gevaarlijke vaste stoffen (cfr. art. 5.17.4.1.1). Als er gevaarlijke gassen aanwezig zijn, moeten op basis van art. 5.17.1.2 de gevaarlijke gassen wel in het register opgenomen worden, terwijl ze volgens art. 5.17.4.1.10 niet in het register moet komen. Een derde onduidelijkheid is volgende zinsnede in art. 5.17.1.2, §1: "Met behoud van de verplichtingen met betrekking tot inrichtingen waarop rubriek 17.2 van de indelingslijst van toepassing is,". Deze bewuste zinsnede lijkt geen enkel nut te hebben, in tegendeel, het scheidt verwarring. Om deze redenen wordt het artikel 5.17.1.2, §1 aangepast en wordt het artikel 5.17.4.1.10 opgeheven. Deze wijzigingen betreffen dus louter het verduidelijken van de bestaande vereisten voor het register voor gevaarlijke producten enerzijds en het wegwerken van dubbele bepalingen anderzijds. Deze wijzigingen hebben in de praktijk geen milieueffecten als gevolg.

Artikel 26

Dit artikel wijzigt artikel 5.28.4.1 van titel II van het VLAREM. Het betreft een rechtzetting van een erratum dat geslopen was in het besluit van de Vlaamse Regering van 3 mei 2019. De zinsnede "met uitzondering van de opslagplaatsen van dierlijke mest die zijn gehecht aan een inrichting als bedoeld in de subrubrieken 9.3, 9.4, 9.5, 9.6, 9.7 en 9.8 van de indelingslijst" kan geschrapt worden uit dit artikel waarin het toepassingsgebied wordt bepaald van afdeling 5.28.4. De afdeling 5.28.4 is namelijk van toepassing op andere meststoffen dan dierlijke mest en kunstmest. Het betreft hier dus een overbodige bepaling

die kan geschrapt worden. Deze wijziging heeft in de praktijk geen milieueffecten als gevolg.

Artikel 27

Dit artikel wijzigt artikel 5.32.7.1.1 van titel II van het VLAREM.

In artikel 5.32.7.1.1 worden de schietstanden in een lokaal opgedeeld in zes categorieën. De categorieën A1 tot en met C omvatten de schietstanden waar vuurwapens worden gebruikt in steeds afnemende kinetische energie. De grenzen zijn bepaald op basis van de kinetische energie van vaak gebruikte munitiesoorten en de technische vereisten aan de schietstand. Verder is er ook een categorie D voor de zwaardere luchtdrukwapens en een categorie E voor het uitsluitend gebruik van hagelpatronen.

Het voorliggende wijzigingsartikel betreft louter een rechtzetting van een erratum dat geslopen was in het besluit van de Vlaamse Regering van 3 mei 2019 met betrekking tot een verwijzing naar foutieve, overigens niet-bestaande, rubrieken uit de indelingslijst.

De wijziging heeft geen inhoudelijke verandering tot gevolg ten aanzien van de oorspronkelijke zienswijze bij de hervorming van de rubriek 32.7 van de indelingslijst. Er vallen dan ook geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten.

Artikel 28

Dit artikel wijzigt artikel 5.38.0.2, §2 van titel II van het VLAREM. Vanaf 1 februari 2002 is voor de Europese Unie een globaal classificatiesysteem (NBN EN 13501-1) voor brandreactie van bouwproducten ingevoerd. Na een co-existentperiode van de Belgische (NBN S 21-203) en Europese brandclassificatiesystemen is sinds 1 december 2016 de Europese classificatie verplicht. In de basisnormen brandveiligheid (KB van 07 juli 1994) werd door het KB van 12/07/2012 een tabel opgenomen die wordt gehanteerd om de overeenstemming tussen de Belgische en Europese brandklassen te bepalen. Op basis van deze tabel kan gesteld worden dat de Belgische brandklasse A0 vergelijkbaar is met de Europese brandklassen A0 en/of A1. Deze wijziging heeft in de praktijk geen milieueffecten als gevolg.

Artikel 29

Dit artikel heft paragraaf 2 op in artikel 5.53.1.1 van titel II van het VLAREM.

Vanaf 1 januari 2019 zijn alle vergunningen voor grondwaterwinningen vergund met toepassing van het besluit van de Vlaamse regering van 27 maart 1985 houdende reglementering en vergunning voor het gebruik van grondwater en de afbakening van waterwingebieden en beschermingszones van rechtswege vervallen. Dit is ingeschreven in artikel 388 van het Omgevingsvergunningendecreet. Dat verwijst op zijn beurt naar de overgangsbepalingen van het vroegere Milieuvergunningsdecreet, meer bepaald artikel 44:

"Art. 44. Vergunningen verleend voor de inwerkingtreding van dit decreet blijven geldig voor de vastgestelde termijn tot ten hoogste twintig jaar, te rekenen vanaf de inwerkingtreding van dit decreet.

Vergunningen verleend met toepassing van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer blijven geldig voor de vastgestelde termijn tot ten hoogste twintig jaar te rekenen vanaf 1 januari 1999."

Dus d.w.z. dat een vergunning verleend volgens het besluit van 27/03/1985 (en dus met toepassing van het decreet van 24/01/84) maximaal geldig is tot 01/01/2019. Een nieuwe vergunning conform het Omgevingsvergunningendecreet en het VLAREM dient voor verdere exploitatie te worden aangevraagd.

De huidige verwijzingen naar deze oude wetgevingen in de te schrappen paragraaf zijn aldus zonder voorwerp geworden en de bepalingen van het

Omgevingsvergunningendecreet en VLAREM zijn ook op deze oudere winningen van toepassing. Deze wijziging heeft in de praktijk geen milieueffecten als gevolg. Vervallen vergunningen dienen immers opnieuw aangevraagd te worden en getoetst te worden aan de hedendaags geldende normering.

Artikel 30

Dit artikel wijzigt artikel 5.53.3.1 van titel II van het VLAREM. De huidige verwijzing naar de debietmeting in het Waterwetboek maakt dat er geen handhaving mogelijk is op de aanwezigheid van debietmeters bij niet-heffingsplichtige ingedeelde grondwaterwinningen. Deze voorwaarde is immers ingeschreven in het hoofdstuk van de heffingsregeling, waarop enkel de toezichthouders van de VMM toezichtrecht hebben.

Dit toezicht en deze meting (voor belastingsdoeleinden) hebben echter een andere finaliteit dan de noodzaak voor een correcte debietregistratie voor milieutechnische doeleinden (kwantitatief grondwaterbeheer en -beleid). Deze verplichting wordt door deze wijziging specifiek in VLAREM ingeschreven. Zodoende kan de afwezigheid van een debietmeter en eventuele illegale grondwaterwinning milieutechnisch terdege worden opgelegd en gehandhaafd conform de bepalingen in het DABM. Gelet op het beperkte debiet dat via hand-, voet en neuspompen kan gewonnen worden, wordt hiervoor geen verplichting tot installatie van een debietmeter voorzien.

De bepaling uit het Waterwetboek, waarnaar in VLAREM werd verwezen, bevat ook een uitzondering voor debietmeters op drainages. Door het schrappen van de verwijzing naar het Waterwetboek in VLAREM wordt de betreffende uitzondering voor debietmeters op drainages best ook expliciet opgenomen in VLAREM (zie verder).

Deze wijziging veroorzaakt geen aanzienlijke milieueffecten. De wijziging draagt bij aan het kwantitatief grondwaterbeheer en -beleid aangezien het toezichtrecht niet louter meer beperkt wordt tot de toezichthouders van de VMM.

Artikel 31

Dit artikel wijzigt artikel 5.53.3.3, §6 van titel II van het VLAREM. Deze bepaling stelt onder andere dat elke verwijdering en terugplaatsing van een debietmeter onmiddellijk moet worden meegedeeld (schriftelijk, per fax of e-mail) aan de toezichthouders. Er zijn inmiddels geen faxtoestellen meer in gebruik bij de afdeling Handhaving. Gelet op de modernere communicatiemogelijkheden kan het gebruik van een fax voor dergelijke meldingen worden geschrapt. Deze wijziging heeft in de praktijk geen milieueffecten als gevolg.

Artikel 32

Dit artikel wijzigt artikel 5.53.5.2 van titel II van het VLAREM.

Voor een efficiënte en performante handhaving van de aanleg en buitengebruikstelling van boringen en grondwaterwinningen is het noodzakelijk dat deze onaangekondigd kunnen worden gecontroleerd tijdens de werkzaamheden zelf. Na het aanleggen of opvullen kan geen efficiënte controle worden uitgevoerd op de correcte ondergrondse installatie van filters, verbuizing, kleistoppen, cementering of opvulling. Het potentiële risico voor de doorboorde watervoerende lagen bij gebrekkige aanleg is onafhankelijk van de klasse-indeling (die voornamelijk door het debiet bepaald wordt). Daarnaast dient het achterliggende dieptecriterium voor de vergunningsplicht te kunnen worden gecontroleerd. Daarom is het aangewezen om de huidige voorafmeldingsplicht die reeds bestaat voor de vergunningsplichtige boringen- en grondwaterwinningen uit te breiden naar alle ingedeelde boringen en grondwaterwinningen, dus ook deze die in klasse 3 zijn ingedeeld.

Voor peilputten die dienen te worden aangelegd voor de correcte monitoring van grondwaterwinningen, conform de bepalingen in artikels 5.53.4.1 en 5.53.4.2 van VLAREM II, geldt eenzelfde noodzaak op efficiënte controlemogelijkheid. De voorafmelding dient dus ook te worden uitgebreid naar de peilputten, dewelke apart niet ingedeeld zijn.

Deze voorafmelding dient voor zover de activiteit niet uitgesloten is van het toepassingsgebied van een boorbedrijf conform artikel 53/6 7° van het VLAREL te worden uitgevoerd door het erkende boorbedrijf, dat verplicht dient te worden gebruikt voor deze werkzaamheden. Hiervoor is een e-DOV loket beschikbaar. De gegevens van de voorafmelding kunnen worden herbruikt voor de 2-maandelijkse melding van alle afgewerkte boorwerkzaamheden die boorbedrijven tevens dienen te rapporteren conform artikel 53/6 9° van het VLAREL.

Dit artikel tracht een efficiënte en performante handhaving te realiseren en breidt tevens de vermelde plichten uit naar de meldingsplichtige inrichtingen. Deze wijziging veroorzaakt geen aanzienlijke milieueffecten.

Artikel 33

Dit artikel wijzigt artikel 5.53.6.1.1 van titel II van het VLAREM.

Wijzigingen paragraaf 2 (bemalingscascade en hergebruik):

Een bemaling moet steeds gedimensioneerd en geëxploiteerd worden volgens een code van goede praktijk. Een code van goede praktijk wordt gedefinieerd als "Geschreven en publiek toegankelijke regels met betrekking tot de bouw, het transport, het plaatsen, het uitbaten, het onderhouden en het eventueel ontmantelen van een inrichting of een onderdeel ervan, met inbegrip van de toepasselijke productnormen en de bij de betrokken beroepscategorieën algemeen aanvaarde regels van goed vakmanschap".

Een goed beheer van onze grondwatervoorraden is belangrijk. De voorbije jaren was er vooral door de droogte en de droogtemaatregelen veel aandacht voor het lozen van bemalingswater. Daarom wordt de bemalingscascade nog verder aangescherpt in dit artikel en hergebruik van dit water gefaciliteerd.

Als een bemaling tijdelijk noodzakelijk is om werken te kunnen uitvoeren of nutsvoorzieningen aan te leggen, verdient het de voorkeur om het onttrokken volume bemalingswater maximaal te beperken en het onttrokken volume bemalingswater maximaal terug in de grond te brengen zodat er netto minder grondwater opgepompt wordt. In het ideale geval gebeurt dit door het water terug in de grond te brengen via retourputten, infiltratieputten, infiltratiebekkens of infiltratiegrachten.

Helaas is dit met de huidige best beschikbare technieken niet op elke locatie mogelijk.

Om de kwantitatieve toestand van onze grondwatervoorraden te beschermen en te vrijwaren is het logisch dat het nuttig gebruik van niet verontreinigd bemalingswater te verkiezen is boven lozen in een niet-infiltrerende waterloop of riolering. In dit geval voorkomt het nuttig gebruik van het bemalingswater dat andere waterbronnen moeten aangesproken worden. De bemalingscascade wordt uitgebreid met hergebruik van dit bemalingswater. In Vlaanderen is dit nog niet ingeburgerd en daar willen we met deze wijziging verandering in brengen. Hergebruik tot maximaal 5.000m³ per kalenderjaar wordt inbegrepen in de bemalingsrubriek voor zover er geen indicaties zijn dat het bemalingswater potentieel verontreinigd is. Bij hogere volumes is een vergunning nog steeds vereist voor rubriek 53.8. De debietsgrens is dezelfde als voor rubriek 53.8.1 a), de rubriek die hiervoor vandaag in de meeste gevallen moet aangevraagd worden. Een indicatie voor een verhoogd risico op verontreiniging is, dat er een risicoactiviteit uitgeoefend wordt of werd op het perceel met de bemaling (raadpleegbaar via <https://www.degrotegrondvraag.be/>) of dat er reeds een decretaal bodemonderzoek

uitgevoerd werd (raadpleegbaar via <https://services.ovam.be/ovam-geoloketten/#/bodemdossier>). In deze gevallen kan de wenselijkheid van het gebruik van het bemalingswater geëvalueerd worden door de vergunning verlenende overheid en een bijstelling van de voorwaarde vergund worden.

In alle gevallen waarbij er niet aangetoond is dat het water voldoet voor menselijke consumptie wordt gevraagd om dit duidelijk aan te geven.

De hinder voor de omgeving door het afhalen van bemalingswater (bv. door de transporten) moet beperkt zijn. Daarom wordt, indien gebruik gemaakt wordt van een motorvoertuig voor het transport van het bemalingswater, deze activiteit standaard beperkt tot de uren overdag. Hiervan kan afgeweken worden, bv. in een omgeving waar door het exploiteren buiten deze uren geen hinder verwacht wordt. Het beperken van het hergebruik tot maximaal 5.000m³ per kalenderjaar draagt hier ook aan bij.

Als voorgaande stappen niet mogelijk zijn, moet het bemalingswater in eerste instantie afgeleid worden naar de dichtstbijzijnde waterloop of, in het geval er een gescheiden riolering aanwezig is, naar de regenweerafvoer. Enkel als voorgaande oplossingen niet haalbaar zijn, bijvoorbeeld door het veroorzaken van wateroverlast voor derden, mag er geloosd worden op de openbare riolering. Dit niet haalbaar zijn van voorgaande oplossingen is verder gekwantificeerd als een afstandsregel. Indien er zich binnen een afstand van 200 m van de locatie waar de bemalingspomp opgesteld kan worden een oppervlaktewater, een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater of een gescheiden riolering met een gedeelte bestemd voor de afvoer van hemelwater bevindt, moet de aanvrager via een aanvraag tot afwijking motiveren waarom de lozing hierop niet mogelijk is.

Voor aanvulling paragraaf 4 (normen):

De huidige wetgeving stelt dat voor de kwaliteit van het bemalingswater dat terug in de grond gebracht mag worden, er getoetst moet worden aan de milieukwaliteitsnorm voor grondwater. Voor sommige typische antropogene verontreinigingsparameters is er geen milieukwaliteitsnorm voor grondwater bepaald. Daarom wordt het normenkader uitgebreid voor deze parameters zonder milieukwaliteitsnorm voor grondwater met de richtwaarden voor grondwater zoals vastgesteld in bijlage II van het VLAREBO.

Wijzigingen paragraaf 5 (debietmeters):

Elke waterstroom moet meetbaar zijn om toezicht mogelijk te maken op de naleving van de vergunning. Daarom is het plaatsen van een debietmeter verplicht.

Gelet op het bovenstaande vallen er geen aanzienlijke negatieve milieueffecten te verwachten. Volledigheidshalve valt nog indachtig te brengen dat de bevoegde overheid elke individuele vergunningsaanvraag dient te toetsen aan de lokale omstandigheden, waarbij zij de plicht hebben om de milieuhinder verder te beperken indien de algemene en sectorale voorwaarden deze hinder niet tot een aanvaardbaar niveau zouden beperken.

Artikel 34

Dit artikel voegt een nieuwe paragraaf toe aan artikel 5.53.6.1.2 van titel II van het VLAREM. De bepaling uit het Waterwetboek, waarnaar in VLAREM werd verwezen, bevat ook een uitzondering voor debietmeters op drainages. Door het schrappen van de verwijzing naar het grondwaterdecreet Waterwetboek in VLAREM wordt de betreffende uitzondering voor debietmeters op drainages best ook expliciet opgenomen in VLAREM. Deze wijziging betreft louter het conformeren van VLAREM aan het Waterwetboek. Deze wijziging heeft in de praktijk geen milieueffecten als gevolg.

Artikel 35

Dit artikel heft paragraaf 2 op in artikel 5.54.1 van titel II van het VLAREM.

Vanaf 1 januari 2019 zijn alle vergunningen voor grondwaterwinningen vergund met toepassing van het besluit van de Vlaamse regering van 27 maart 1985 houdende reglementering en vergunning voor het gebruik van grondwater en de afbakening van waterwingebieden en beschermingszones van rechtswege vervallen. Dit is ingeschreven in artikel 388 van het Omgevingsvergunningendecreet. Dat verwijst op zijn beurt naar de overgangsbepalingen van het vroegere Milieuvergunningendecreet, meer bepaald artikel 44:

"Art. 44. Vergunningen verleend voor de inwerkingtreding van dit decreet blijven geldig voor de vastgestelde termijn tot ten hoogste twintig jaar, te rekenen vanaf de inwerkingtreding van dit decreet.

Vergunningen verleend met toepassing van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer blijven geldig voor de vastgestelde termijn tot ten hoogste twintig jaar te rekenen vanaf 1 januari 1999."

Dus d.w.z. dat een vergunning verleend volgens het besluit van 27/03/1985 (en dus met toepassing van het decreet van 24/01/84) maximaal geldig is tot 01/01/2019. Een nieuwe vergunning conform het Omgevingsvergunningendecreet en het VLAREM dient voor verdere exploitatie te worden aangevraagd.

De huidige verwijzingen naar deze oude wetgevingen in de te schrappen paragrafen zijn aldus zonder voorwerp geworden en de bepalingen van het Omgevingsvergunningendecreet en het VLAREM zijn ook op deze oudere winningen van toepassing. Deze wijziging heeft in de praktijk geen milieueffecten als gevolg. Vervallen vergunningen dienen immers opnieuw aangevraagd te worden en getoetst te worden aan de hedendaags geldende normering.

Artikel 36

Dit artikel wijzigt 5.55.1.3, §3, van titel II van het VLAREM.

Voor een efficiënte en performante handhaving van de aanleg en buitengebruikstelling van boringen en grondwaterwinningen is het noodzakelijk dat deze onaangekondigd kunnen worden gecontroleerd tijdens de werkzaamheden zelf. Na het aanleggen of opvullen kan geen efficiënte controle worden uitgevoerd op de correcte ondergrondse installatie van filters, verbuizing, kleistoppen, cementering of opvulling. Het potentiële risico voor de doorboorde watervoerende lagen bij gebrekkige aanleg is onafhankelijk van de klasse-indeling (die voornamelijk door het debiet bepaald wordt). Daarnaast dient het achterliggende dieptecriterium voor de vergunningsplicht te kunnen worden gecontroleerd. Daarom is het aangewezen om de huidige voorafmeldingsplicht die reeds bestaat voor de vergunningsplichtige boringen- en grondwaterwinningen uit te breiden naar alle ingedeelde boringen en grondwaterwinningen, dus ook deze die in klasse 3 zijn ingedeeld.

Dit artikel tracht een efficiënte en performante handhaving te realiseren en breidt tevens de vermelde plichten uit naar de meldingsplichtige inrichtingen. Deze wijziging veroorzaakt geen aanzienlijke milieueffecten.

Artikel 37

Dit artikel wijzigt het vierde lid van artikel 5.60.2 van titel II van het VLAREM.

Het betreft een rechtzetting. Vóór 23/2/2017 was het verplicht om bij een milieuvergunningsaanvraag voor rubriek 60 een hydrogeologische studie toe te voegen. Deze verplichting volgde uit het aanvraagformulier, en de bijhorende toelichtingsbijlage. Bij de inwerkingtreding van de omgevingsvergunning op 23/2/2017 is deze verplichting onbedoeld weggevallen. In het addendum R60 (bijlage in te vullen via het loket voor de

omgevingsvergunningaanvraag) wordt de hydrogeologische studie niet langer gevraagd, enkel een studie ontvangende groeve en graverij, als dat verplicht is volgens artikel 5.60.2 van VLAREM II. Deze wijziging kaderde in een vereenvoudiging van de aanvraag voor de exploitant. De studie "ontvangende groeve en graverij" dekte immers de inhoud van de hydrogeologische studie.

Daarbij is over het hoofd gezien dat niet elke groeve dergelijke studie bij de aanvraag moet steken, enkel bij diegenen die een afwijking van de waarden voor vrij hergebruik vragen is het verplicht. Nochtans moet ook bij gebruik van bodematerialen die aan de waarden voor vrij gebruik van bodematerialen voldoen, de effecten op het watersysteem en de onderliggende bodemlagen onderzocht worden. Door het uitvoeren van de studie kan ook nagegaan worden of een afwijking van de waarden voor vrij gebruik aan de orde is. Door de studie "ontvangende groeve en graverij" voor elke groeve bij de aanvraag te voegen, wordt dit rechtgezet.

Voor het opvullen met bodem met waarden voor vrij gebruik kan het volstaan om deel 1 van de studie ontvangende groeve (bepalen van de kenmerken van de groeve en de omgeving) op te stellen.

Met deze rechtzetting wordt de noodzakelijk aan te leveren informatie bij een aanvraag verduidelijkt. Deze wijziging veroorzaakt geen aanzienlijke milieueffecten.

Artikel 38

Dit artikel wijzigt artikel 6.5.5.3, §1 van titel II van het VLAREM. Het betreft de rechtzetting van een typfout. Dit artikel vormt geen kader voor de toekenning van vergunningen.

Artikel 39

Artikel 40

Artikel 41

Deze artikels wijzigen het opschrift van afdeling 6.8.1 en de artikels 6.8.1.1 en 6.8.1.2 van titel II van het VLAREM.

In VLAREM II zijn, wat warmtepompen betreft, momenteel enkel exploitatievoorwaarden opgenomen voor ingedeelde en niet-ingedeelde warmtepompen met een koelfunctie (reversibele warmtepompen) zoals het uitvoeren van lekkagecontroles met een welbepaalde frequentie, het bijhouden van een installatiegebonden logboek en de verplichting dat bepaalde werkzaamheden waarbij er een risico op emissies van deze schadelijke koelmiddelen bestaat, moeten uitgevoerd worden door een erkend koeltechnicus, werkzaam in een erkend koeltechnisch bedrijf. Deze verplichtingen geven uitvoering aan de Europese verordening (EU) nr. 517/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende gefluoreerde broeikasgassen en tot intrekking van verordening (EG) nr. 842/2006 en de Europese verordening (EG) nr. 1005/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen.

Volgens verordening (EU) nr. 517/2014 en verordening (EG) nr. 1005/2009 moeten ook de warmtepompen die enkel verwarmen en dus geen koelfunctie hebben aan bepaalde exploitatievoorwaarden voldoen. VLAREM II is momenteel niet afgestemd met deze verordeningen voor dit type van warmtepompen.

Met de voorgestelde wijziging worden de uitbatingsvoorwaarden met betrekking tot de niet-ingedeelde warmtepompen met en zonder koelfunctie op elkaar afgestemd waarbij uitvoering gegeven wordt aan de verordeningen (EU) nr. 517/2014 en (EG) nr. 1005/2009. Dit betreft louter een afstemming van de interne regelgeving met een Europese verordening. Dit veroorzaakt dus geen milieueffecten aangezien de verordening reeds in voege is.

Artikel 42

Dit artikel voegt een nieuw lid toe aan artikel 6.9.1.1 van titel II van het VLAREM.

De correcte aanleg van grondwaterwinningen dient ook bij niet-ingedeelde grondwaterwinningen voor particulier gebruik (vermeld als uitzondering b. onder rubriek 53) te kunnen worden gecontroleerd. Hiertoe wordt de voorafmelding van de werkzaamheden uitgebreid naar deze niet-ingedeelde grondwaterwinningen. Dit artikel vormt geen kader voor de toekenning van vergunningen. Het betreft namelijk een wijziging van de milieuvoorwaarden voor niet-ingedeelde inrichtingen. Daarnaast maakt het een efficiënt en performant toezicht mogelijk, wat de milieurisico's beperkt.

Artikel 43

Dit artikel voegt een nieuwe paragraaf toe aan artikel 6.9.1.3 van titel II van het VLAREM. De boringen in het kader van thermische energieopslag werden bij een vorige aanpassing van VLAREM II grotendeels niet langer ingedeeld. De intussen uitgebouwde erkenningsregeling voor boorbedrijven en de specifieke voorschriften in de code van goede praktijk in bijlage 5.53.1. van VLAREM II maakten dit mogelijk voor het merendeel van deze inrichtingen. Het hieraan verbonden dieptecriterium dient echter te worden gecontroleerd, hetgeen enkel efficiënt kan tijdens onaangekondigde controles gedurende de aanleg van deze boringen. Dit gebeurt door het VLAREM-erkende boorbedrijf via een voorafmelding in het DOV-loket, dat kan geraadpleegd worden door de verschillende toezichthouders. Dit artikel vormt geen kader voor de toekenning van vergunningen. Het betreft namelijk een wijziging van de milieuvoorwaarden voor niet-ingedeelde inrichtingen. Daarnaast maakt het een efficiënt en performant toezicht mogelijk, wat de milieurisico's beperkt.

Artikel 44

Dit artikel heft het artikel 6.9.1.4 van titel II van het VLAREM op. Het betreft een rechtzetting van een erratum dat geslopen was in het besluit van de Vlaamse Regering van 3 mei 2019. Onder rubriek 53.2.2 was oorspronkelijk in de ontwerp teksten van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 mei 2019 een uitzondering voorzien voor kortlopende bemalingen. Deze uitzondering werd geschrapt in de definitieve teksten van voormeld besluit. De bijhorende voorwaarden in artikel 6.9.1.4 werden echter niet opgeheven. Aangezien er geen niet-ingedeelde bemalingen bestaan, zijn deze voorwaarden zonder voorwerp. Dit wordt met deze wijziging rechtgezet door het opheffen van artikel 6.9.1.4. Dit artikel vormt geen kader voor de toekenning van vergunningen. Het betreft namelijk een wijziging van de milieuvoorwaarden voor niet-ingedeelde inrichtingen. Daarnaast betreft deze wijziging louter een rechtzetting van een erratum dat geslopen was in het besluit van de Vlaamse Regering van 3 mei 2019

Artikel 45

Dit artikel vervangt volledig hoofdstuk 6.13. In dit hoofdstuk worden de voorwaarden voor niet-ingedeelde elektrische apparaten en niet-ingedeelde inrichtingen voor de opslag van elektriciteit gebundeld.

In afdeling 6.13.1 wordt het toepassingsgebied vastgelegd en worden gemeenschappelijke bepalingen omtrent toepassing van de Codex voor het Welzijn op het Werk, het AREI, een code van goede praktijk en voorwaarden omtrent geluidsemisies opgenomen.

De bepalingen van afdeling 6.13.2 zijn van toepassing op transformatoren, vast opgestelde batterijen en vaste inrichtingen voor het laden van batterijen die voorheen opgenomen waren in de indelingslijst (klasse 3-inrichtingen), maar die met dit wijzigingsbesluit geschrapt worden uit de indelingslijst. De reden hiervoor is dat deze inrichtingen een beperkte milieu-impact hebben, die bovendien volledig beheerst kan worden door het nemen van enkele duidelijk geformuleerde preventieve en/of mitigerende maatregelen en

aangezien bij de aktename van melding van deze inrichtingen zelden of nooit bijzondere milieuvorwaarden worden opgelegd. De relevante voorwaarden uit hoofdstuk 5.12 van titel II van het VLAREM worden hernomen in of verplaatst naar dit hoofdstuk. Naar analogie met de bepalingen in hoofdstuk 5.12 worden in dit hoofdstuk opgenomen verouderde voorwaarden geactualiseerd. Deze voorwaarden worden samengevoegd met de (reeds bestaande) voorwaarden voor vaste inrichtingen voor het laden van rijwielen, bromfietsen, motorfietsen, personenwagens en bestelwagens die reeds ondergebracht waren in hoofdstuk 6.13. Voor transformatoren in afgesloten elektriciteitscabines die voldoen aan de technische voorschriften voor de aansluiting van een elektriciteitscabine, zoals vermeld in de voorschriften van C2/112 van Synergrid, wordt vrijstelling verleend voor het plaatsen van blustoestellen. Deze voorschriften zijn online raadpleegbaar op http://www.synergrid.be/index.cfm?pageID=16832&language_code=NED.

Aanvullend zijn de bepalingen van deze afdeling ook van toepassing op transformatoren tijdelijk ingezet bij bouw-, sloop, of wegeniswerken. Voor deze installaties geldt een drempelwaarde vanaf 100 kVA (naar analogie met de overige transformatoren). Het betreft inrichtingen die ook voor dit wijzigingsbesluit niet-ingedeeld waren, maar waarvoor het aangewezen is om enkele preventieve en/of mitigerende maatregelen te nemen ter beperking van de milieu-impact. Aangezien het hier louter niet-ingedeelde inrichtingen betreft, wordt geen bovengrens voor het toepassingsgebied opgelegd. Voor transformatoren tijdelijk ingezet bij bouw, sloop- of wegeniswerken gelden dezelfde voorwaarden als voor de overige niet-ingedeelde transformatoren.

Dit artikel heeft betrekking op een wijziging van de milieuvorwaarden voor niet-ingedeelde inrichtingen. Dit artikel is onlosmakelijk verbonden met andere wijzigingen in dit besluit die betrekking hebben op voorheen ingedeelde inrichtingen en die voortaan niet langer ingedeeld zijn. In die zin verandert het kader voor de toekenning van vergunningen. Deze wijziging veroorzaakt geen aanzienlijke milieueffecten.

Artikel 46

Dit artikel wijzigt de indelingslijst bij het VLAREM.

Punt 1°

Dit punt voegt een uitzondering toe in de rubriek 9.2 voor schildpadden. In de versie van 23 februari 2017 van rubriek 9.2, zijnde 'Diergaarden en dergelijke' waren in de hoofding van de rubriek een aantal uitzonderingen opgenomen. Eén van de opgesomde uitzonderingen waren schildpadden. Schildpadden zijn reptielen en zijn tot op heden nooit indelingsplichtig geweest. In de nieuwe versie van rubriek 9.2 (Reptielen, amfibieën en ongewervelden) (conform Vlarentrein 2017, definitief goedgekeurd op 2 mei 2019) zijn de schildpadden niet uitgezonderd. De uitzondering voor schilpadden wordt met deze wijziging opnieuw ingevoerd.

In het advies van de Minaraad van 7 juni 2021 betreffende de kwestie inrichtingen met schildpadden wordt het volgende gesteld:

"De huidige toestand

Voor een goed begrip start dit briefadvies met een korte beschrijving van de huidige toestand. Er zijn vier verschillende regelgevingen van toepassing op het houden van reptielen.

Vooreerst is er de positieflijst, opgemaakt vanuit de bevoegdheid dierenwelzijn. Om soorten te mogen houden die hier niet op staan, is een erkenning door de dienst Dierenwelzijn noodzakelijk.

Daarnaast zijn inrichtingen waar schildpadden gehouden worden, in VLAREM onderworpen aan een meldingsplicht (vanaf 1 dier) of vergunningsplicht (in het geval van gevaarlijke schildpaddensoorten en/of meer dan 30 dieren. Om die notie "gevaarlijk" te duiden, het volgende:

- Alle dieren die op de vernoemde positieflijst staan, worden als niet-gevaarlijk beschouwd.
- Daarnaast is er een lijst van welke soorten wél als gevaarlijk voor de mens worden beschouwd. De lijst is opgesteld door de administratie na advies van de UGent en bevat onder meer 30 soorten(groepen) schildpadden, die gevaarlijk zijn omwille van het risico op bijtletsels. Inrichtingen met deze "gevaarlijke" reptielen zijn dus steeds vergunningsplichtig.

De inrichtingen die reptielen houden, moeten voldoen aan de sectorale voorwaarde van art. 5.9.14. van VLAREM II. Deze voorwaarden zijn relatief bescheiden: de dieren moeten met name worden gehouden in afgesloten, geschikte terraria in een afgesloten ruimte. Indien de inrichting bovendien ook vergunningsplichtig is, is een sas met twee doorzichtige deuren aan die ruimte bijkomend verplicht. Voor de inrichtingen die vóór 1 oktober 2019 vergund zijn, gelden de verplichtingen vanaf 1 oktober 2022 (art. 5.9.14.4.).

De minister verwijst terecht naar de Unielijst, in Vlaanderen geïmplementeerd via het Soortenbesluit. Soorten van de Unielijst mogen niet worden gehouden, gekweekt, vervoerd, gebruikt, uitgewisseld, of worden toegestaan om zich voort te planten. Hierbij zijn overgangsbepalingen van kracht. Op deze lijst staat momenteel één schildpaddensoort, de Lettersierschildpad (*Trachemys scripta*), waarvan vooral de ondersoorten roodwang-, geelwang- en geelbuikschildpad gekend zijn. Een bijkomende Vlaamse lijst, zoals gevraagd door Minaraad en SALV, is nog niet opgemaakt.

Tenslotte is er, als vierde regelgeving, ook de CITES wetgeving van kracht voor een reeks soorten waarvoor het federale niveau bevoegd is. Die wetgeving resulteert in verplichtingen inzake registratie en beperkingen in de kweek en handel.

Om deze samenhang te verduidelijken, werd door de administratie een flowchart gepubliceerd, waarin echter de bepalingen uit het Soortenbesluit ontbreken: <https://www.huisdierinfo.be/welke-reptielen-mag-je-houden>.

Het wijzigingsvoorstel

Het bewuste wijzigingsartikel stelt nu voor om elke vergunningsplicht of meldingsplicht voor houders van schildpadden te schrappen, ongeacht de aantallen of de karakteristieken van de gehouden soorten (gevaarlijk voor de mens, invasief karakter, ...). Als argumentatie vermeldt het verslag aan de Vlaamse Regering dat "het houden van schildpadden geen gevaar vormt voor de omgeving, zijnde de mens en het leefmilieu". Het verslag besluit dan ook dat deze wijziging geen aanzienlijke milieueffecten veroorzaakt.

Door deze wijziging zouden niet enkel de administratieve verplichtingen voor de houders van schildpadden verdwijnen, maar zouden, voor die houders van schildpadden, ook de verplichtingen vervallen uit de sectorale voorwaarde van art. 5.9.14. van VLAREM II (zie eerder).

Beoordeling

De Minaraad is het niet eens met de inschatting dat het houden van schildpadden per definitie geen gevaar vormt voor de omgeving (mens en leefmilieu). Aangaande het risico voor de mens wijst de Raad vooreerst op het gevaar voor bijtletsels, waarop gewezen wordt in de eerder vernoemde lijst van reptielen die als gevaarlijk voor de mens worden beschouwd. In de literatuur wordt ook melding gemaakt van de overdracht van Salmonella, voornamelijk via fysiek contact tussen thuis gehouden schildpadden en de mens.

Aangaande het risico voor de omgeving wijst de minister terecht op de bezorgdheid omtrent invasieve exoten. Schildpadden worden vlot als huisdier aangeboden en aangeschaft – maar de kopers houden het niet altijd vol: de (private) opvangcapaciteit bleek recent (over)vol te zitten. Er is dan ook reden om aan te nemen dat schildpadden nog steeds ontsnappen of worden vrijgelaten in de natuur, met navenante risico's voor de biodiversiteit. De Raad merkt op dat verschillende soorten regelmatig worden waargenomen in België, mede op grond van een project voor de inventarisatie. Het is niet te bepalen of de waargenomen exemplaren het gevolg zijn van (ongewilde) ontsnappingen en/of (bewuste) uitzettingen. Hoewel voortplanting nog niet werd waargenomen, is er wel reeds ei-leg geconstateerd. Voortplanting is wel vastgesteld in de buurlanden Frankrijk en Duitsland, en wordt verwacht in Nederland, mede door de klimaatopwarming. De in het wild voorkomende en potentieel invasieve schildpadden blijken daarnaast niet gemakkelijk weg te vangen¹. De Raad wijst op eerdere voorbeelden die leren dat te laat ingrijpen kan leiden tot hoge kosten (zie de inspanningen die gedaan worden voor bestrijding van de Canadese gans, stierkikker, Chinese wolhandkrab, muskusrat, ..) Het is daarom opvallend dat het invasief karakter van een soort, ondanks de door de minister gehanteerde verwijzing, geen afweging vormt in VLAREM of in de nu voorliggende bijstelling ervan.

De Minaraad erkent echter ook de beperkingen van VLAREM om deze problematiek aan te pakken. VLAREM bepalingen hebben immers op zich geen impact op opzettelijke uitzettingen. Ze kunnen wel het risico op ontsnappingen uit inrichtingen inperken, waarbij weliswaar de handhaving capaciteit bij de lokale besturen een factor is. Het lijkt dan ook belangrijk om de inspanningen aan te houden in verband met de inrichtingen waar dieren worden gehouden die of risico's inhouden voor de mens (bijtgevaar), of risico's inhouden voor het leefmilieu (invasief karakter).

Voorstel

Een mogelijke oplossingsrichting kan volgens de Raad bestaan uit twee delen:

Om de bezorgdheid over de risico's door invasieve soorten op te vangen, zou de lijst van "gevaarlijke" dieren kunnen uitgebreid worden op basis van een criterium i.v.m. de risicobeoordeling van het invasief karakter van de soorten. De Raad suggereert om het INBO te verzoeken hierover advies uit te brengen, in afwachting van de door de Raad eerder gevraagde Vlaamse lijst. De Raad meent dat het advies niet beperkt kan blijven tot de dieren die niet op de positieflijst, omdat deze meerdere soorten bevat met een gedocumenteerde invasiehistoriek.

De administratieve last zou beperkt kunnen worden door de meldingsplicht voor het houden van minder dan 30 "ongevaarlijke" (en dus ook niet-invasieve) schildpadden af te schaffen.

Samen genomen levert dit op voor de concrete VLAREM-rubriek:

rubriek	omschrijving	klasse	opmerkingen	coördinator	audit	jaar-verslag	VLAREBO
9.2.	Inrichtingen waarin amfibieën, reptielen <u>uitgezonderd schildpadden</u> of ongewervelden (insecten, spinachtigen en duizendpootachtigen) andere dan ingedeeld in rubriek 9.1 gefokt of gehouden worden						
	1. inrichtingen waarin amfibieën, reptielen of ongewervelden (insecten, spinachtigen en duizendpootachtigen) gefokt of gehouden worden die door hun agressiviteit, giftigheid, <u>invasief karakter</u> of <u>anderszins</u> een gevaar inhouden, zoals schorpioenen, zwarte weduwe, enz. vanaf 1 volwassen dier	2					
	2. inrichtingen waarin volwassen amfibieën of reptielen andere dan ingedeeld in rubriek 9.2.1. gefokt of gehouden worden						
	1. tot en met 30 dieren, <u>uitgezonderd schildpadden</u>	3					

	2. meer dan 30 dieren	2					
--	-----------------------	---	--	--	--	--	--

Het advies van de Minaraad wordt als volgt geëvalueerd, waarbij insteek werd gevraagd aan de Universiteit Gent:

Het is op heden onduidelijk welke definitie er gehanteerd wordt om een soort als invasief te bestempelen. Rekening houdende met de impact die het opstellen van een lijst met 'invasieve' soorten kan hebben is het belangrijk dat er een officiële definitie gehanteerd wordt. Waarbij er moet benadrukt worden dat er een verschil is tussen een soort die in onze contreien weet te overleven versus een soort die zich eveneens succesvol kan voortplanten, zich kan handhaven en finaal een negatieve impact heeft op ons ecosysteem. Uiteraard dient er rekening gehouden te worden met de Europese richtlijnen (cfr. Unielijst – Soortenbesluit; *Trachemys scripta*), maar voor geen enkele schildpaddensoort die bv. op de positieve lijst reptielen vermeld wordt kan er wetenschappelijk bewijs van invasiviteit geleverd worden of zijn er rapporten van negatieve invloeden op ons milieu/ecosysteem beschikbaar. De vergelijking met de Canadese gans, stierkikker, Chinese wolhandkrab en muskusrat die in het advies gemaakt wordt, gaat in dit opzicht niet op. De overdracht van *Salmonella* van reptiel naar de mens wordt eveneens aangehaald in het advies. Hierbij moet vermeld worden dat alle diersoorten een potentieel risico vormen naar volksgezondheid toe, maar dit risico is voor (niet gevaarlijke) reptielen niet groter (zelfs kleiner) dan voor een hond.

Wanneer het kunnen overleven in onze natuur als definitie van invasiviteit wordt gebruikt, dan komen er nog een hele reeks andere reptielen in aanmerking die opgenomen zijn in de positieve lijst reptielen. Zo zou ook de veel gehouden Griekse landschildpad als een potentieel invasieve soort kunnen bestempeld worden om maar een voorbeeld te geven. Wanneer er geen officiële definitie gehanteerd wordt om schildpaddensoorten als invasief te bestempelen, kan dit bovendien ook consequenties hebben naar verschillende slangen- en hagedissensoorten die op de positieve lijst vermeld worden.

Een bijkomende lijst met 'invasieve soorten' zal de reeds erg complexe regelgeving omtrent de handel en het houden van reptielen nog complexer maken en algemeen tot een hogere administratieve belasting leiden. De implementatie van dergelijke lijst en controle op de naleving ervan zal waarschijnlijk een grote uitdaging vormen. Daarom wordt er voorgesteld om voor het invasief karakter te verwijzen naar de Unielijst, zoals opgenomen in de EU-verordening betreffende, invasieve, uitheemse soorten.

Om tegemoet te komen aan de bezorgdheden mbt het invasief karakter en het feit dat er in de lijst van gevaarlijke reptielen ook diverse schildpaddensoorten zijn opgenomen die een bijtletsel kunnen veroorzaken, is het aangewezen om de rubriek 9.2 te wijzigen als volgt:

9.2	Inrichtingen waarin amfibieën, reptielen of ongewervelden (insecten, spinachtigen en duizendpootachtigen) andere dan ingedeeld in rubriek 9.1 gefokt of gehouden worden						
	1° Inrichtingen waarin amfibieën, reptielen of ongewervelden (insecten, spinachtigen en duizendpootachtigen) gefokt of gehouden worden die door hun agressiviteit, giftigheid, <u>invasief karakter (conform de 'Unielijst' zoals opgenomen in de EU-verordening 1143/2014 van 22 oktober 2014 betreffende de preventie en beheersing van de introductie en verspreiding van invasieve uitheemse soorten)</u> of die door hun gedrag een gevaar inhouden, zoals schorpioenen, zwarte weduwe, enz. vanaf 1 volwassen dier.	2					

2° inrichtingen waarin volwassen amfibieën of reptielen andere dan ingedeeld in rubriek 9.2.1. gefokt of gehouden worden						
a) tot en met 30 dieren, <u>uitgezonderd schildpadden</u>	3					
b) meer dan 30 dieren	2					

Gezien het voorgaande kan er geoordeeld worden dat de wijziging geen aanzienlijke milieueffecten veroorzaakt.

Punt 2°

Dit punt voegt een uitzondering toe in de rubriek 12.1 voor noodstroomgroepen met een elektrisch schijnbaar vermogen van minder dan 400 kVA die minder dan 100 bedrijfsuren per kalenderjaar in bedrijf zijn. Dit zijn inrichtingen met een beperkte milieu-impact, die volledig beheerst kan worden door het nemen van enkele duidelijk geformuleerde preventieve en/of mitigerende maatregelen. Deze inrichtingen worden geschrapt uit de indelingslijst en de te nemen preventieve en/of mitigerende maatregelen worden opgenomen in hoofdstuk 6.13 van dit besluit. Een gelijkaardige aanpassing wordt doorgevoerd in de rubriek 31.1. Hierbij wordt rekening gehouden met het elektrisch rendement van een typisch stationaire motor.

Deze wijziging veroorzaakt geen aanzienlijke milieueffecten.

Punt 3°

Dit punt schrapt de rubriek 12.2.1. Deze transformatoren hebben een beperkte milieu-impact, die volledig beheerst kan worden door het nemen van enkele duidelijk geformuleerde preventieve en/of mitigerende maatregelen. Deze transformatoren worden geschrapt uit de indelingslijst en de te nemen preventieve en/of mitigerende maatregelen worden opgenomen in hoofdstuk 6.13 van dit besluit.

Deze wijziging veroorzaakt geen aanzienlijke milieueffecten.

Punten 4° en 5°

Deze punten heffen enerzijds de rubriek 12.3 op en voegt anderzijds de rubriek 12.5 toe. Vast opgestelde batterijen en vaste inrichtingen voor het laden van accumulatoren zijn inrichtingen met een beperkte milieu-impact, die volledig beheerst kan worden door het nemen van enkele duidelijk geformuleerde preventieve en/of mitigerende maatregelen. Deze inrichtingen worden geschrapt uit de indelingslijst en de te nemen preventieve en/of mitigerende maatregelen worden opgenomen in hoofdstuk 6.13 van dit besluit. Deze wijziging veroorzaakt geen aanzienlijke milieueffecten.

Shuntreactoren worden nieuw opgenomen in de rubriek 12.5. Shuntreactoren worden nog maar enkel jaren op het net geïnstalleerd en hebben het vermogen en de omvang van de grote vermogenstransformatoren, met grote volumes aan olie en een significant geluidsvermogen. Het is daarom aangewezen om deze op een gelijkaardige manier als de transformatoren met een vermogen van meer dan 1.000 kVA te behandelen. Deze wijziging veroorzaakt geen aanzienlijke negatieve milieueffecten.

Punt 6°

Dit punt voegt een uitzondering toe in de rubriek 31.1 voor vast opgestelde motoren met een nominaal thermisch ingangsvermogen van minder dan 1 MW die minder dan 100 bedrijfsuren per kalenderjaar in bedrijf zijn en die noodgeneratoren of bluswaterpompen aandrijven. Dit zijn inrichtingen met een beperkte milieu-impact, die volledig beheerst kan

worden door het nemen van enkele duidelijk geformuleerde preventieve en/of mitigerende maatregelen. Deze inrichtingen worden geschrapt uit de indelingslijst en de te nemen preventieve en/of mitigerende maatregelen worden opgenomen in hoofdstuk 6.13 van dit besluit. Een gelijkaardige aanpassing wordt doorgevoerd in de rubriek 12.1. Hierbij wordt rekening gehouden met het elektrisch rendement van een typisch stationaire motor. Deze wijziging veroorzaakt geen aanzienlijke milieueffecten.

Punt 7°

Dit punt wijzigt rubriek 53. Grondwaterwinningen die vandaag onder de uitzonderingen vallen van rubriek 53, maar gelegen zijn in een beschermingszone type III zijn toch vergunningsplichtig onder rubriek 52.1.2 (klasse 2). Dit is bij weinigen bekend aangezien rubriek 52 als omschrijving "lozing in grondwater" heeft. Er is tot op heden geen vergunning als rubriek 52.1.2 bekend voor een niet-ingedeelde grondwaterwinning. Het is logischer om deze te vatten onder de rubriek 53 "winning van grondwater".

Het aanvraagformulier en de algemene en sectorale voorwaarden van hoofdstuk 5.53 van VLAREM II zijn voor dit type van activiteit geschikter voor de bescherming van de mens en het milieu tegen onaanvaardbare risico's en hinder afkomstig van de exploitatie. Een dubbele rubricering met rubriek 52.1.2 is niet van toepassing aangezien rubriek 52.1.2 beperkt is tot "niet elders ingedeelde handelingen".

Bij een grondwaterwinning van max. 500m³/j voor huishoudelijke doeleinden in beschermingszone type III, met een diepte van meer dan 2,5 m-mv, zal een vergunningsaanvraag vereist worden voor de rubriek 53.8.1°b) - klasse 2 aangezien het dieptecriterium in elke beschermingszone nooit meer dan 2,5m is. Door de voorgestelde aanpassingen worden deze winningen in dezelfde klasse ingedeeld, aangezien rubriek 52.1.2 ook een klasse 2 betreft .

Bij een grondwaterwinning van max. 500m³/j voor huishoudelijke doeleinden in beschermingszone type III, met een diepte tot 2,5 m-mv, dient een aktename te gebeuren voor de rubriek 53.8.1°a), voor zover deze niet gelegen is in een speciale beschermingszone. In een speciale beschermingszone is een ingedeelde grondwaterwinning immers minstens steeds een klasse 2-activiteit, aangezien het dieptecriterium hier 0m bedraagt. Hiervoor gelden de generieke overgangsbepalingen van artikel 51 of artikel 110 van het omgevingsvergunningendecreet.

Omdat de via hand-, voet- of neuspompen gewonnen debieten zeer beperkt zijn, is de indeling in klasse 3 een betere weerspiegeling van de mate van hinderlijkheid van deze activiteit. Er wordt daarom een nieuwe rubriek 53.8.1°c) gemaakt, specifiek voor dergelijke winningen (zie wijzigingsartikel 46, 10°), om te vermijden dat deze anders in klasse 2 ingedeeld zijn. Er wordt geen onderscheid gemaakt tussen winningen met hand-, voet- of neuspomp op een diepte van minder of meer dan 2,5 m-mv.

Deze wijziging heeft betrekking op een verduidelijking van de geschikte rubriek en bijhorende voorwaarden voor grondwaterwinningen die gelegen zijn in een beschermingszone type III. De wijziging in klasse voor de hand-, voet- of neuspompen, ingedeeld in de nieuwe rubriek 53.8.1° c) heeft geen impact op de algemene en sectorale voorwaarden van hoofdstuk 5.53 van VLAREM II die zowel van toepassing zijn op de in de tweede als derde klasse ingedeelde activiteiten. De huishoudelijke winningen in beschermingszone type III, en de hand-, voet- of neuspompen, beiden met een diepte van max. 2,5 m-mv, die door deze wijziging ingedeeld worden, zullen zeer beperkt in aantal zijn. Bovendien geldt voor de huishoudelijke winningen nog steeds dat deze in klasse 3 zijn ingedeeld, als deze voorzien zijn van een handpomp. Deze wijziging veroorzaakt geen aanzienlijke milieueffecten.

Punt 8°

Dit punt wijzigt rubriek 53. Er wordt verduidelijkt dat de uitzondering niet enkel geldt voor handpompen, maar ook voor voet- en neuspompen (zoals weidepompen voor het drinken van vee). Deze wijziging veroorzaakt geen aanzienlijke milieueffecten.

Punt 9°

Dit punt wijzigt rubriek 53.2. Om de kwantitatieve toestand van onze grondwatervoorraden te beschermen en te vrijwaren is het logisch dat het nuttig gebruik van niet verontreinigd bemalingswater te verkiezen is boven lozen in een niet-infiltrerende waterloop of riolering. In dit geval voorkomt het nuttig gebruik van het bemalingswater dat andere waterbronnen moeten aangesproken worden. De bemalingscascade wordt uitgebreid met hergebruik van dit bemalingswater. In Vlaanderen is dit nog niet ingeburgerd en daar willen we met deze wijziging verandering in brengen. Hergebruik tot maximaal 5.000 m³ per kalenderjaar wordt inbegrepen in de bemalingsrubriek voor zover er geen indicaties zijn dat het bemalingswater potentieel verontreinigd is. Bij hogere volumes is een vergunning nog steeds vereist. De debietsgrens is dezelfde als voor rubriek 53.8.1 a), de rubriek die hiervoor vandaag in de meeste gevallen moet aangevraagd worden.

Deze wijziging veroorzaakt geen aanzienlijke negatieve milieueffecten (zie ook wijzigingsartikel 33 van dit besluit).

Punt 10°

Dit punt wijzigt rubriek 53.8. Er wordt een punt c) toegevoegd aan rubriek 53.8.1°, met name het toevoegen van een klasse 3-activiteit voor hand-, voet- en neuspompen, gelegen binnen beschermingszone type III.

Om dubbele rubricering met rubriek 53.8.1°a) of 53.8.1°b) te vermijden, wordt hier telkens bij deze rubrieken toegevoegd dat deze rubrieken niet gelden als er reeds een indeling in rubriek 53.8.1°c) van toepassing is.

Zie ook toelichting bij wijzigingsartikel 46, 7°.

Deze wijziging heeft betrekking op een verduidelijking van de geschikte rubriek en bijhorende voorwaarden voor grondwaterwinningen die gelegen zijn in een beschermingszone type III. De wijziging in klasse voor de hand-, voet- of neuspompen, ingedeeld in de nieuwe rubriek 53.8.1° c) heeft geen impact op de algemene en sectorale voorwaarden van hoofdstuk 5.53 van VLAREM II die zowel van toepassing zijn op de in de tweede als derde klasse ingedeelde activiteiten. De huishoudelijke winningen in beschermingszone type III, en de hand-, voet- of neuspompen, beiden met een diepte van max. 2,5 m-mv, die door deze wijziging ingedeeld worden, zullen zeer beperkt in aantal zijn. Bovendien geldt voor de huishoudelijke winningen nog steeds dat deze in klasse 3 zijn ingedeeld, als deze voorzien zijn van een handpomp. Deze wijziging veroorzaakt geen aanzienlijke milieueffecten.

Punt 11°

Dit punt vervangt rubriek 63. In rubriek 63 voor de opslag en ontwateren van bagger- en ruimingsspecie wordt voor de volledigheid opgenomen dat beperkte mechanische activiteiten, zoals het sorteren of zeven van bagger- of ruimingsspecie begrepen zijn in deze rubriek, en niet vergunningsplichtig zijn volgens rubriek 30, cfr. eenzelfde formulering als bij de rubrieken 60 en 61. Ook wordt de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij opgenomen als adviesverlenende instantie bij rubriek 63. Alle opslag van bagger- en ruimingsspecie die voldoet aan de bepalingen voor het gebruik van bodemmaterialen, vermeld in het Bodemdecreet van 27 oktober 2006 en het VLAREBO-besluit van 14

december 2007, zit vervat in deze rubriek 63, dus ook als deze opslag niet gebeurt in afwachting van ontwatering en ook de loutere opslag van ontwaterde specie.

Deze wijziging heeft enerzijds tot doel het voorkomen van dubbele rubricering van beperkte mechanische activiteiten, zoals het sorteren of zeven van bodemmaterialen en voegt anderzijds de OVAM als adviesverlenende instantie toe. Deze wijziging veroorzaakt dus geen aanzienlijke milieueffecten.

Artikel 47

Dit artikel wijzigt de bijlage 3.3 van VLAREM II. Het betreft een rechtzetting van een verkeerde verwijzing. Dit artikel vormt geen kader voor de toekenning van vergunningen.

Artikel 48

Dit artikel vervangt punt 48 van bijlage 5.3.2 van titel II van het VLAREM. Een rechtzetting en letterlijke omzetting van hoofdstuk 6 (aanbevelingen) van de BBT-studie 'Verontreinigd hemelwater voor de afvalopslag sector' (VITO, december 2015) wordt doorgevoerd.

Conform de BBT wordt een onderscheid gemaakt tussen "kleine" en "grote" bedrijven. De grens werd uiteindelijk op 4000 ton opslagcapaciteit gelegd voor de niet-overdekte buitenopslag, met uitzondering van de opslag van inerte afvalstoffen en niet-teerhoudend asfalt.

De grote bedrijven moeten, naast de toepassing van preventieve maatregelen een volledige doorgedreven zuivering voorzien om aan de sectorale en bijzondere lozingsnormen te kunnen voldoen.

Voor kleine bedrijven is het, als aanvulling op de preventieve maatregelen, BBT om enkel een voorzuivering (slibvang en olie/waterafscheider) toe te passen. Daarnaast wordt er voor kleine bedrijven verwezen naar de richtlijnen die opgesteld zijn ter uitvoering van dit artikel. Deze richtlijnen voor kleine bedrijven bevatten onder meer de betreffende preventieve maatregelen en de toepasselijke richtlijnen voor lozing op oppervlaktewater of op openbare riolering.

De huidige sectorale voorwaarde bepaalt echter dat:

- *kleine bedrijven worden geacht van rechtswege aan de normen van bijlage 5.3.2, 48°, te voldoen.*
- *Op 1 oktober 2019 vervielen de bijzondere lozingsnormen opgenomen in de vergunningen voor inrichtingen vermeld in het tweede lid (omgevingsvergunningen of milieuvergunningen). Dit geldt alleen voor de vergunningen van deze bedrijven die niet gelegen zijn in een ruimtelijk kwetsbaar gebied.*
- *De bijzondere lozingsvoorwaarden afgeleverd voor 3 mei 2019, worden op dat moment geacht van rechtswege vervangen te zijn door de voorwaarden opgenomen in dit artikel.*

De beoogde rechtzetting harmoniseert het betreffende artikel 5.2.1.7, §5 VLAREM II met:

- artikel 5.4.3, §1 en §2 van het Decreet algemene bepalingen milieubeleid: de rechtzetting streeft een hoge beschermingsgraad na en voldoet aan BBT, rekening houdend met de geldende milieukwaliteitsnormen. Zoals reeds vermeld betreft dit een omzetting van een Vlaamse BBT-studie. In het DABM wordt bepaald dat de algemene, sectorale en bijzondere milieuvorwaarden op de beste beschikbare technieken (BBT) worden gebaseerd. Hiertoe worden onder meer Vlaamse BBT-studies opgemaakt. Deze technieken (en dus ook de eventueel daaraan gekoppelde emissiegrenswaarden) worden in deze studies onderworpen aan een multicriteria-analyse. Deze criteria hebben zowel betrekking op de milieucompartimenten (bv. water, energie, geur, geluid en grondstoffen), als op de technische haalbaarheid en de economische aspecten (kostenhaalbaarheid en effectiviteit). De mogelijke milieueffecten werden dus reeds in kaart gebracht in deze BBT-studie.

- artikel 5.4.7 van het Decreet algemene bepalingen milieubeleid (strengste milieuvoorwaarde geldt)
- artikel 1.7.2.1.1, §4 van het Decreet integraal Waterbeleid, artikel 1.2.1,§2 van het Decreet algemene bepalingen milieubeleid en artikel 23,§4 van de Grondwet (standstilbeginsel, zijnde geen achteruitgang van de bestaande toestand wat een omzetting is van artikel 4 van de Kaderrichtlijn Water). De huidige bepaling in VLAREM II laat niet toe om de milieudoelstellingen van de Kaderrichtlijn Water te halen.

Het tijdig remediëren van de huidige bepalingen zal net aanzienlijke negatieve milieueffecten voorkomen. Dit artikel heeft een positieve impact op milieueffecten. Dit artikel veroorzaakt geen aanzienlijke negatieve effecten.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen in het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (Milieuhandhavingsbesluit)

De artikelen onder dit hoofdstuk vormen geen kader voor de toekenning van vergunningen.

Artikel 49

Dit artikel wijzigt bijlage I bij het Milieuhandhavingsbesluit. In dit artikel wordt de lijst van milieu-inbreuken letterlijk aangepast conform het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

Artikel 50

Dit artikel wijzigt artikel 1 van bijlage VII bij het Milieuhandhavingsbesluit. In dit artikel wordt de lijst van milieu-inbreuken letterlijk aangepast conform de wijzigingen aan het VLAREM zoals opgenomen in dit besluit.

Artikel 51

Dit artikel vervangt bijlage XXIII van het Milieuhandhavingsbesluit. Met de wijzigingen aan het VLAREL moet ook de lijst met milieu-inbreuken in bijlage XXIII van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid aangepast worden.

Hoofdstuk 4. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake erkenningen met betrekking tot het leefmilieu (VLAREL)

De artikelen onder dit hoofdstuk vormen geen kader voor de toekenning van vergunningen.

Artikel 52

Artikel 53

Artikel 54

Artikel 55

Deze artikels wijzigen artikel 13/1, 14, 15, 16 en 17 van het VLAREL.

De wijzigingen betreffen een rechtzetting naar aanleiding van de verandering van de betaling van de jaarlijkse retributie voor de uitoefening van het toezicht, dat ingevoerd werd met het besluit van de Vlaamse Regering van 3 mei 2019 tot wijziging van diverse besluiten inzake leefmilieu en landbouw. De datum van het slagen voor het examen van

de bijscholing is niet meer afhankelijk van de datum van betaling van de retributie om de erkenning te bekomen.

Artikel 56

Dit artikel wijzigt artikel 17/1 van het VLAREL.

Het is mogelijk dat een koeltechnicus slaagt voor het examen over koeltechniek in een erkend opleidingscentrum en het certificaat van bekwaamheid ontvangt maar nog geen erkenning wenst (bijvoorbeeld een scholier die nog niet onmiddellijk als erkend koeltechnicus aan de slag gaat). De koeltechnicus kan op een later moment zijn erkenning in orde brengen. Als dan blijkt dat het certificaat van bekwaamheid ouder is dan vijf jaar na de datum van het slagen voor het examen, moet een koeltechnicus eerst slagen voor een actualisatie-examen in een erkend opleidingscentrum of voor een gelijkwaardig examen vooraleer de erkenning als koeltechnicus te kunnen bekomen.

Deze voorwaarde is in overeenstemming met eenzelfde erkenningsvoorwaarde die opgelegd is aan de airco-energiedeskundige (art. 13/1, 3°) en de andere technici die vijfjaarlijks een bijscholing moeten volgen (art. 14, 2°, 15, 2°, 16, 3°, 17, 2°), en de verplichting om als erkend koeltechnicus vijfjaarlijks te slagen voor een actualisatie-examen om de erkenning te behouden (art. 40/1, 4°).

Artikel 57

Dit artikel wijzigt artikel 32 van het VLAREL.

Personen kunnen van rechtswege erkend worden als ze aan welbepaalde erkenningsvoorwaarden voldoen en zonder dat de Vlaamse overheid rechtstreeks bij de beoordeling van de erkenningsvoorwaarden tussenkomt. Met de wijziging zijn alle personen die van rechtswege erkend worden verplicht om aan de Vlaamse overheid het gebruik van de erkenning te melden zodat de overheid over de minimale noodzakelijke gegevens van alle erkende personen beschikt (bv. identificatiegegevens van de persoon en startdatum erkenning). De Vlaamse overheid heeft deze gegevens nodig voor onder andere de organisatie van het toezicht om personen uniek te kunnen identificeren en voor het publiceren van de lijsten met erkende personen.

Artikel 58

Dit artikel wijzigt artikel 34 van het VLAREL.

Een persoon moet voor het uitvoeren van bepaalde activiteiten over een specifieke erkenning beschikken (bijvoorbeeld voor het uitvoeren van een periodiek onderhoud van een centraal stooktoestel op gasvormige of vloeibare brandstof). De lijst met erkende personen kan online geraadpleegd worden.

Met de voorgestelde wijziging kan de klant aan de erkende natuurlijke persoon vragen om een geldig identiteitsbewijs te tonen. Op die manier is het voor de klant mogelijk om na te gaan of de persoon die hij wil inschakelen daadwerkelijk de persoon is die over de vereiste erkenning en bijgevolg de kennis en vaardigheden beschikt om de erkenningsplichtige werkzaamheden op een correcte manier uit te voeren.

Artikel 59

Dit artikel wijzigt artikel 40/1 van het VLAREL naar aanleiding van de afstemming van de uitbatingvoorwaarden met betrekking tot warmtepompen met en zonder koelfunctie en met gefluoreerde broeikasgassen of ozonlaagafbrekende stoffen. Met de voorgestelde wijziging gebeurt er een afstemming voor de betreffende verplichtingen voor een erkend

koeltechnicus voor warmtepompen met gefluoreerde broeikasgassen of ozonlaagafbrekende stoffen met en zonder koelfunctie (zoals het invullen van het installatiegebonden logboek) waarbij uitvoering gegeven wordt aan de verordeningen (EU) nr. 517/2014 en (EG) nr. 1005/2009. Met de voorgestelde wijziging kan de overheid het werk van een erkend technicus aan beide types van warmtepompen (met en zonder koelfunctie) aan een controle onderwerpen.

Artikel 60
 Artikel 61
 Artikel 62
 Artikel 63
 Artikel 64
 Artikel 65
 Artikel 66
 Artikel 67
 Artikel 68

Deze artikels wijzigen artikels 42, 43, 43/1, 43/2, 43/3, 43/4, 43/5, 43/6, 43/7, 43/8, 43/9 en 43/10 van het VLAREL.

Momenteel moet een milieucoördinator, technicus, airco-energiesdeskundige of bodemsaneringsdeskundige zich bij het afleggen van zijn examen niet legitimeren. Op die manier is het mogelijk dat een certificaat van bekwaamheid of getuigschrift en bijgevolg een erkenning onterecht uitgereikt wordt aan een persoon die iemand anders ingeschakeld heeft om het examen in zijn plaats af te leggen. Met de voorgestelde wijziging moet het opleidingscentrum bij het examen de identiteit van een deelnemer verifiëren aan de hand van een geldig identiteitsbewijs. Zo bestaat de garantie dat het certificaat van bekwaamheid of getuigschrift aan de juiste persoon uitgereikt wordt en dat de erkenningshouder daadwerkelijk over de vereiste kennis en vaardigheden beschikt.

Hieronder volgen nog enkele wijzigingen voor de opleidingscentra voor de technici en airco-energiesdeskundigen:

- De Vlaamse overheid heeft sjablonen voor de verschillende certificaten opgesteld die moeten gebruikt worden door een erkend opleidingscentrum. Daardoor is het niet meer nodig dat het certificaat door het erkende opleidingscentrum nog eens ter goedkeuring voorgelegd wordt aan de overheid.
- Het erkende opleidingscentrum moest tot nu toe aan de overheid de gegevens van de geslaagde kandidaten doorgeven waarna de overheid de gegevens moest verwerken en opladen in een databank. Dit gaat om honderden examenzittingen per jaar wat voor heel wat administratief werk zorgt, zowel voor de opleidingsinstellingen als de overheid (bv. als er gegevens ontbreken of niet correct zijn). Met de voorgestelde wijziging zal het erkende opleidingscentrum de gegevens van de geslaagde kandidaten zelf in een databank van de Vlaamse overheid registreren waarbij de overheid niet meer tussenkomt voor de administratieve verwerking. Enkel de personen die een specifiek certificaat van bekwaamheid behalen en aldus in de databank geregistreerd worden, komen in aanmerking om de erkenning als technicus of airco-energiesdeskundige te behalen of te behouden.

Een persoon zal zich via een webapplicatie bij de overheid kunnen registreren om de Vlaamse erkenning te bekomen. Van zodra een persoon te kennen heeft gegeven dat hij de Vlaamse erkenning wenst te bekomen én de opleidingsinstelling het certificaat van bekwaamheid dat deze persoon behaald heeft, in een databank geregistreerd heeft, zal de persoon via een geautomatiseerd digitaal systeem op de hoogte gebracht worden dat hij over de Vlaamse erkenning beschikt. Met het

nieuwe systeem zal het erkende opleidingscentrum het Vlaamse erkenningsbewijs bijgevolg niet langer meer moeten uitreiken.

In het verleden werd regelmatig vastgesteld dat de uitgereikte erkenningsbewijzen niet correct opgesteld werden (bv. de vermelding van een verkeerde startdatum van de erkenning of uiterste datum tegen wanneer een persoon moest slagen voor een bijscholing). Met het nieuwe systeem zal voor de opstelling van het erkenningsbewijs de informatie rechtstreeks gehaald worden uit de databank van de overheid om zo fouten te vermijden.

- De Vlaamse overheid hoeft geen kopie van het uitgereikte certificaat van bekwaamheid of bijscholing/actualisatie-examen meer te ontvangen. Dit gaat jaarlijks om honderden certificaten. Een kopie van het certificaat moet wel ten minste vijf jaar ter beschikking gehouden worden van de bevoegde overheid en de toezichthouder.
- Een erkend opleidingscentrum moet niet meer het volledige verslag van een examenzitting aan de bevoegde overheid bezorgen. Het verslag moet wel ten minste vijf jaar ter beschikking gehouden worden van de bevoegde overheid en de toezichthouder.
- Een erkend opleidingscentrum voor het uitreiken van het certificaat van bekwaamheid voor klimaatregelingsapparatuur in bepaalde motorvoertuigen moest tot nu toe bepaalde gegevens van de technici aan zowel de overheid als aan de instantie die het sectorale opleidingsbeleid ondersteunt, met name Educam vzw, bezorgen. Aangezien de opleidingscentra niet meer over alle gegevens van de technici beschikken die Educam vzw voor haar werking nodig heeft, zal de overheid de gegevens bezorgen.

Deze wijzigingen zorgen voor een grote vermindering van de administratieve lasten voor zowel de opleidingscentra als de Vlaamse overheid.

Artikel 69

Dit artikel wijzigt artikel 53/6, 7°, van het VLAREL en voegt een punt 10° en 11° toe aan datzelfde artikel.

Punt 1°

Dit punt wijzigt artikel 53/6, 7°, van het VLAREL.

De correcte voorafmelding van de boorwerkzaamheden bij de niet-ingedeelde grondwaterwinningen en geothermische installaties dient te gebeuren door het erkende boorbedrijf. Een dergelijk bedrijf dient verplicht te worden ingeschakeld voor de aanleg ervan en is tevens het beste op de hoogte van de correcte werfplanning, alsook is er voor deze erkende boorbedrijven een specifiek digitaal overheidsplatform beschikbaar en operationeel (e-DOV meldpunt boringen). Door de voorafmelding in dit portaal wordt tegelijk aan de vereiste meldingsplicht aan de bevoegde afdeling (VMM) als aan het departement voldaan.

Met deze wijziging wordt ook de uitgebreide voorafmelding zoals ingeschreven in artikels 34 en 43 uit deze wijzigingstekst mee in de reeds bestaande voorafmeldingen voor de erkende boorbedrijven geïntegreerd en het gebruik van het voor de sector ontwikkelde platform opgelegd.

Punt 2°

Dit punt voegt een punt 10° toe aan artikel 53/6 van het VLAREL.

Voor vele klanten van erkende boorbedrijven is het een eenmalig gebeuren dat er een boring wordt uitgevoerd. Het is daarom essentieel dat erkende boorbedrijven hun klanten correct en deskundig informeren over de wettelijke verplichtingen die op hen rusten voor het gebruik van de aangelegde infrastructuur, het buiten gebruik stellen van de infrastructuur, en over de eventuele heffingsplichten. Het erkende boorbedrijf is met toepassing van de bijzondere gebruiksvoorschriften, vermeld in punt 6° van artikel 53/6 van het VLAREL, al verplicht om op de hoogte te blijven van de wetgeving en is daardoor ook ideaal geplaatst om hun klanten te informeren. Voor ingedeelde inrichtingen wordt geoordeeld dat de klant zelf op de hoogte moet zijn van de geldende bijzondere milieuvoorwaarden via de verkregen vergunning (artikel 48, 10° van het omgevingsvergunningbesluit) of aktenaam (artikel 113 van het omgevingsvergunningendecreet).

Punt 3°

Dit punt voegt een punt 11° toe aan artikel 53/6 van het VLAREL.

Het invoeren van een gps-volgsysteem op het materieel waarmee geboord wordt, moet de efficiëntie van het toezicht nog verhogen. Nu is het quasi onmogelijk om werken op te sporen waarvoor geen voorafmelding is gebeurd en ook geen rapportering wordt gedaan. Een gps-volgsysteem is een noodzakelijk instrument om het illegaal boren door erkende boorbedrijven tegen te gaan. Het gps-volgsysteem moet geïnstalleerd worden op alle essentiële motorisch aangedreven materieel dat autonoom, of in combinatie met ander materieel, gebruikt wordt om boringen uit te voeren waarvoor een erkenning volgens VLAREL vereist is. Het kan hierbij gaan over boortorens en -wagens, maar ook spoelpompen die gebruikt worden om d.m.v. de lanstechniek boringen uit te voeren.

Artikel 70

Dit artikel wijzigt artikel 53/7 van het VLAREL naar aanleiding van de afstemming van de uitbatingvoorwaarden met betrekking tot warmtepompen met en zonder koelfunctie en met gefluoreerde broeikasgassen of ozonlaagafbrekende stoffen. Met de voorgestelde wijziging gebeurt er een afstemming voor de betreffende verplichtingen voor een erkend koeltechnisch bedrijf voor warmtepompen met gefluoreerde broeikasgassen of ozonlaagafbrekende stoffen met en zonder koelfunctie (zoals het invullen van het installatiegebonden logboek) waarbij uitvoering gegeven wordt aan de verordeningen (EU) nr. 517/2014 en (EG) nr. 1005/2009. Met de voorgestelde wijziging kan de overheid het werk van een koeltechnisch bedrijf aan beide types van warmtepompen (met en zonder koelfunctie) aan een controle onderwerpen.

Artikel 71

Dit artikel wijzigt artikel 54 van het VLAREL.

Deze wijziging betreft een gedeeltelijke uitvoering van de volgende verordeningen:

- artikel 10, lid 2, van verordening (EG) nr. 304/2008 van 2 april 2008 van de Commissie tot vaststelling, ingevolge Verordening (EG) nr. 842/2006 van het Europees Parlement en de Raad, van minimumeisen en de voorwaarden voor wederzijdse erkenning van de certificering van bedrijven en personeel op het gebied van stationaire brandbeveiligingssystemen en brandblusapparaten die bepaalde gefluoreerde broeikasgassen bevatten,
- artikel 4, lid 2, van verordening (EG) nr. 306/2008 van 2 april 2008 van de Commissie tot vaststelling, ingevolge Verordening (EG) nr. 842/2006 van het Europees Parlement en de Raad, van minimumeisen en de voorwaarden voor wederzijdse erkenning van de certificering van personeel voor de terugwinning van bepaalde oplosmiddelen op basis van gefluoreerde broeikasgassen uit apparatuur,

- artikel 4, lid 2, van uitvoeringsverordening (EU) 2015/2066 van 17 november 2015 van de Commissie tot vaststelling, ingevolge Verordening (EU) nr. 517/2014 van het Europees Parlement en de Raad, van minimumeisen en de voorwaarden voor wederzijdse erkenning voor de certificering van natuurlijke personen die gefluoreerde broeikasgassen bevattende elektrische schakelinrichtingen installeren, servicen, onderhouden, repareren of buiten dienst stellen of gefluoreerde broeikasgassen terugwinnen uit stationaire elektrische schakelinrichtingen,
- artikel 7, lid 2, van uitvoeringsverordening (EU) 2015/2067 van 17 november 2015 van de Commissie tot vaststelling, ingevolge Verordening (EU) nr. 517/2014 van het Europees Parlement en de Raad, van minimumeisen en de voorwaarden voor wederzijdse erkenning voor de certificering van natuurlijke personen betreffende stationaire koel-, klimaatregelings- en warmtepompapparatuur en koeleenheden op koelwagens en koelaanhangwagens die gefluoreerde broeikasgassen bevatten, en voor de certificering van bedrijven betreffende stationaire koel-, klimaatregelings- en warmtepompapparatuur die gefluoreerde broeikasgassen bevat.

Indien een koeltechnicus, technicus voor brandbeveiligingsapparatuur, technicus voor elektrische schakelinrichtingen, technicus voor apparatuur die oplosmiddelen bevat, koeltechnisch bedrijf of bedrijf voor brandbeveiligingsapparatuur voldoen aan de certificeringseisen, opgelegd in de betreffende Europese verordeningen, dan ontvangen deze technici of bedrijven een Europees certificaat. Dit Europees certificaat kan een technicus of bedrijf gebruiken om in de drie gewesten van België of een andere lidstaat van de Europese Economische Ruimte te werken omwille van het principe van wederzijdse erkenning dat opgelegd wordt door deze verordeningen.

Om in het Vlaamse Gewest te mogen werken, is naast het Europees certificaat een Vlaamse erkenning verplicht. Technici en bedrijven die over dit Europees certificaat beschikken, worden volgens artikel 32 van het VLAREL van rechtswege voor het Vlaamse Gewest erkend. Ze moeten zich nog wel eerst bij de Vlaamse overheid aanmelden en enkele administratieve gegevens bezorgen vooraleer in het Vlaamse Gewest te mogen werken (bv. een kopie van het Europees certificaat en identificatiegegevens). Op die manier beschikt de Vlaamse overheid over een lijst van alle technici die in het Vlaamse Gewest werken, ongeacht waar het Europees certificaat behaald werd, en kan ze toezicht op deze technici uitoefenen.

Volgens de betreffende Europese verordeningen moet dit Europees certificaat kunnen geschorst en ingetrokken worden. In de huidige wetgeving is echter enkel voorzien dat de Vlaamse erkenning kan geschorst en opgeheven worden, niet het Europees certificaat. Met de overheveling van deze erkenningen naar de erkenningswetgeving VLAREL in 2016 werd een onderscheid gemaakt tussen het Europees certificaat en de Vlaamse erkenning. Ervoor was het mogelijk om met een Europees certificaat alleen in het Vlaamse Gewest te werken en bestonden er procedures in de Vlaamse wetgeving voor de schorsing en opheffing van dit certificaat. Met de overheveling was dit niet meer voorzien. Dit wordt nu rechtgezet: indien de Vlaamse erkenning geschorst of opgeheven wordt, dan wordt ook het Europees certificaat van rechtswege geschorst, respectievelijk opgeheven. Het gaat hier enkel om de Europese certificaten die door het Vlaamse Gewest uitgereikt werden en dit door de volgende instanties:

- de opleidingscentra die door de Vlaamse overheid erkend zijn of waren,
- de keuringsinstellingen die door de Vlaamse overheid erkend zijn of waren voor de keuring van koeltechnische bedrijven,
- de Vlaamse overheid zelf.

Wat de Vlaamse overheid betreft, gaat dit ook over de entiteiten die in het verleden de Europese certificaten uitreikten, met name de afdeling Milieuvergunningen van het

vroegere Departement Leefmilieu, Natuur en Energie en de afdeling Gebiedsontwikkeling, Omgevingsplanning en -projecten van het Departement Omgeving.

Artikel 72

Dit artikel voegt een hoofdstuk 11/1 in in het VLAREL in verband met de verwerking van persoonsgegevens.

- 1) In verband met de verwerking van persoonsgegevens door de entiteiten van de Vlaamse overheid:

Artikel 6.3 van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (afgekort AVG) schrijft voor dat regelgeving die de verwerking van persoonsgegevens in de zin van artikel 6.1, punt c) of punt e) van de AVG omkadert, minstens de volgende essentiële elementen van die verwerking moet vermelden: het doel van de verwerking, de types of categorieën van te verwerken persoonsgegevens, de betrokkenen, de entiteiten waaraan en doeleinden waarvoor de persoonsgegevens mogen worden verstrekt, de opslagperioden en de aanduiding van de verwerkingsverantwoordelijke(n).

Met de invoering van hoofdstuk 11/1 in het VLAREL wordt aan deze eis tegemoet gekomen. De types of categorieën van te verwerken persoonsgegevens worden in artikel 56/1 niet expliciet vermeld maar zijn terug te vinden in de artikels waarnaar in artikel 56/1 verwezen wordt. Het gaat dan onder andere om het rijksregisternummer of bisnummer als men niet over een rijksregisternummer beschikt.

De opslagperiode van de gegevens wordt hier niet vermeld. Dit wordt geregeld door het Bestuursdecreet van 7 december 2018 en de informatiebeheersplannen van de bevoegde instanties.

- 2) In verband met het bezorgen van bepaalde persoonsgegevens door de overheid aan Educam:

Educam is het kennis- en opleidingscentrum van en voor de autosector en de aanverwante sectoren en zorgt voor de sectorale ondersteuning van het opleidingsbeleid zoals dat in de respectievelijke collectieve arbeidsovereenkomsten staat. Voor de garagesector worden de opdrachten voor Educam geregeld in [het koninklijk besluit van 1 juli 2020 waarbij algemeen verbindend wordt verklaard de collectieve arbeidsovereenkomst van 12 september 2019, gesloten in het Paritair Comité voor het garagebedrijf, betreffende de vorming en opleiding](#). De opdrachten bestaan onder andere uit het erkennen van opleidingen en de (opvolging van de) certificering van arbeiders in deze sector en het uitreiken van sectorale premies aan werkgevers voor het laten volgen van bepaalde opleidingen door werknemers. In punt 2 van artikel 8 van dit KB wordt vermeld dat binnen Educam sinds 1 januari 2012 een databank opgericht werd die elke gevolgde opleiding van elke arbeider registreert. De uitvoeringsmodaliteiten hiertoe werden bepaald binnen de instanties van Educam. Deze collectieve arbeidsovereenkomst is op 1 september 2019 in werking getreden en werd voor onbepaalde duur gesloten.

In uitvoering van bepaalde toegewezen opdrachten adviseert Educam momenteel de Vlaamse overheid bij de erkenningsverlening van de opleidingscentra waar technici een opleiding kunnen volgen om een certificaat van bekwaamheid voor de terugwinning van gefluoreerde broeikasgassen uit klimaatregelingssystemen in bepaalde motorvoertuigen te behalen (art. 28, §2, VLAREL) en bij de totstandkoming van wetgeving. De opleidingscentra geven bij het indienen van de erkenningsaanvraag aan of zij al dan niet gebruik maken van het Educam opleidingspakket. In de praktijk is dit steeds het geval. Voor het volgen van deze specifieke opleiding kan een sectorale premie bij Educam bekomen worden.

Het certificaat van bekwaamheid is een Europees certificaat dat voldoet aan de eisen van de Europese verordening (EG) nr. 307/2008 van de Commissie van 2 april 2008 tot vaststelling, ingevolge Verordening (EG) nr. 842/2006 van het Europees Parlement en de Raad, van minimumeisen voor opleidingsprogramma's en de voorwaarden voor wederzijdse erkenning van opleidingsgetuigschriften voor personeel op het gebied van bepaalde gefluoreerde broeikasgassen bevattende klimaatregelingssystemen in bepaalde motorvoertuigen. Dit Europees certificaat kan een technicus gebruiken om in de drie gewesten van België of een andere lidstaat van de Europese Economische Ruimte te werken omwille van het principe van wederzijdse erkenning dat opgelegd wordt door deze verordening. Om in het Vlaamse Gewest te mogen werken, is naast het Europees certificaat een Vlaamse erkenning verplicht. Technici die over dit Europees certificaat beschikken, kunnen van rechtswege voor het Vlaamse Gewest erkend worden (art. 32 VLAREL). Ze moeten zich nog wel eerst bij de Vlaamse overheid aanmelden en enkele administratieve gegevens bezorgen vooraleer in het Vlaamse Gewest te mogen werken. De technicus ontvangt dan een Vlaams erkenningsbewijs waarbij een erkenningsnummer uitgereikt wordt.

Om de eerder vermelde opdrachten, vastgelegd in het KB, te kunnen uitvoeren, heeft Educam bepaalde gegevens van zowel de technici die in het Vlaamse Gewest met succes de opleiding voor het behalen van het Europees certificaat van bekwaamheid gevolgd hebben als de technici die de Vlaamse erkenning in orde gebracht hebben, nodig. Het gaat om de volgende gegevens:

- de voor- en achternaam van de technicus,
- het rijksregisternummer of bisnummer als men niet over een rijksregisternummer beschikt,
- het Europees certificaatnummer en de afgiftedatum van het Europees certificaat,
- het Vlaams erkenningsnummer en de aanvangsdatum van de erkenning.

Tot nu toe moest een erkend opleidingscentrum volgens artikel 43/10, §3 en §9, van het VLAREL bepaalde gegevens van deze technici aan zowel de overheid als Educam bezorgen. Het gaat dan o.a. over de voor- en achternaam, de geboortedatum en -plaats en het rijksregisternummer. In het verleden is echter gebleken dat de gegevens van de technici die de opleidingscentra aan zowel de overheid als aan Educam moesten bezorgen niet altijd overeenstemden. De gegevens werden soms slechts aan één partij bezorgd waardoor de lijsten van de overheid en Educam periodiek moesten vergeleken worden. Om de doorstroming van de gegevens efficiënter te laten verlopen met minder administratieve lasten, wordt nu geopteerd om de opleidingscentra de gegevens enkel nog aan de bevoegde overheid, namelijk het Vlaams Energie- en Klimaatagentschap, te laten bezorgen. Daarnaast gaat de overheid nu overstappen naar een andere manier van werking waarbij de erkende opleidingscentra niet meer over alle gegevens van de technici beschikken die Educam nodig heeft voor zijn werking. Het opleidingscentrum zal met de nieuwe manier van werken het Europees certificaat van bekwaamheid in een databank van de overheid registreren waarbij een Europees certificaatnummer toegekend wordt maar zal niet meer het erkenningsbewijs met het erkenningsnummer aan de technicus uitreiken wat tot nu toe wel het geval was. Deze taak neemt de overheid nu op zich via een geautomatiseerd systeem. Het Vlaams Energie- en Klimaatagentschap zal nu in de plaats van de opleidingscentra de gegevens van de technici aan Educam bezorgen. De gegevens die door de overheid ter beschikking worden gesteld van Educam beperken zich tot het strikt noodzakelijke voor hun doeleinden.

Ter vergelijking, Educam ontvangt nu ook al bepaalde gegevens van de technici die in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de opleiding gevolgd hebben om het Europees certificaat van bekwaamheid te behalen. Dit is geregeld in artikel 7 van [het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 24 april 2014 betreffende het onderhoud van klimaatregelingssystemen in motorvoertuigen, evenals de opleiding van de personen die werken aan deze systemen](#): de erkende opleidingscentra moeten aan Educam de naam,

de geboortedatum, het adres en het Europees certificaatnummer van de technici bezorgen. Met het Europees certificaat alleen, ongeacht of dit in of buiten het Brussels Hoofdstedelijk Gewest behaald is, is het voldoende om in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest aan de slag te kunnen. Er is geen voorafgaande meldingsplicht en gewestelijke erkenning nodig zoals in het Vlaamse Gewest voorzien is. In het Waalse Gewest is er momenteel geen wetgeving voor de opleiding en certificering van deze technici voorzien.

Artikel 73

Dit artikel wijzigt artikel 58/1 van het VLAREL naar aanleiding van de afstemming van de uitbatingvoorwaarden met betrekking tot warmtepompen met en zonder koelfunctie en met gefluoreerde broeikasgassen of ozonlaagafbrekende stoffen. Met de voorgestelde wijziging gebeurt er een afstemming voor de betreffende verplichtingen voor een erkend koeltechnisch bedrijf voor warmtepompen met gefluoreerde broeikasgassen of ozonlaagafbrekende stoffen met en zonder koelfunctie (zoals het invullen van het installatiegebonden logboek) waarbij uitvoering gegeven wordt aan de verordeningen (EU) nr. 517/2014 en (EG) nr. 1005/2009. Met de voorgestelde wijziging kan de overheid het werk van een koeltechnisch bedrijf aan beide types van warmtepompen (met en zonder koelfunctie) aan een controle onderwerpen.

Artikel 74

Dit artikel wijzigt bijlage 3 bij het VLAREL.

1°

a) De wijziging betreft een taalkundige correctie.

b) Omdat het operationeel maken en houden van een labo voor de klassieke vistest heel wat extra kosten vergt, wordt het pakket W.9.2.2 opgesplitst in 2 deelpakketten. Een labo kan kiezen of het voor één of beide deelpakketten erkend wenst te worden.

c) Een labo dat erkend wil worden voor het pakket W.9.2.5 (elimineerbaarheid via de Zahn-Wellens test) of erkend is voor dit pakket moet erkend zijn voor enerzijds de pakketten W.9.2.1 (acute toxiciteit voor watervlooien), W.9.2.2.1 (acute toxiciteit voor vissen: test met regenboogforel *Oncorhynchus mykiss*), W.9.2.2.2 (acute toxiciteit voor vissen: test met embryo's van zebra vis *Danio rerio*), W.9.2.3 (groei-inhibitie voor eencellige algen) en W.9.2.4 (inhibitie van de bioluminescentie in *Vibrio fischeri*) en anderzijds voor één van de pakketten W.5.5 (totaal organische koolstof als verschilmeting (TOC = TC-TIC)) of W.5.6 (totaal organische koolstof als sommeting (TOC = POC + NPOC)). Bij de Zahn-Wellens test wordt afvalwater op toxiciteit getest volgens een limiettest zoals beschreven in de methoden voor de bepaling van ecotoxiciteit voor watervlooien, vis, visembryo, eencellige algen en bacteriën, opgenomen in het compendium voor de monsterneming, meting en analyse van water (WAC). De keuze van testorganisme(n) voor de bepaling van de acute toxiciteit wordt afgesproken met de vergunningverlenende overheid en/of de klant, vandaar dat een labo moet erkend zijn voor alle ecotoxiciteitstesten. In de Zahn-Wellens test wordt de bio-elimineerbaarheid of verwijdering van organische C-verbindingen geëvalueerd via de meting van opgeloste organische koolstof (DOC). De parameter DOC maakt onderdeel uit van het pakket W.5.5 of W.5.6, vandaar dat een labo ook voor één van deze pakketten erkend moet zijn.

2°

a) In VLAREMA zijn voor de criteria van beoogde grondstoffen nieuwe parameters ingevoerd en bestaande parameters geschrapt. De criteria voor grondstoffen, bestemd voor het gebruik als meststof of bodemverbeterend middel zijn uitgebreid met 6 extra PAK. Gelijktijdig zijn het gebruik als meststof of bodemverbeterend middel bepaalde organische parameters (BTEXS, alkanen, lagere gechloreerde koolwaterstoffen) geschrapt.

b) Het nut van de parameter fytotoxiciteit werd afgetoetst met VLACO en FOD gezondheid. Er is tot het besluit gekomen dat deze bepaling op compost geen toegevoegde waarde meer bezit en uit het pakket A.2.3 mag geschrapt worden.

c) De Vlaamse Regering keurde op 22 maart 2019 een aantal wijzigingen van VLAREMA (ic versie 7) goed. Op 7 juni 2019 werden deze wijzigingen in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd.

In de criteria voor grondstoffen, bestemd voor gebruik als bouwstof (Onderafdeling 2.3.2.) wordt verwezen naar bijlage VI van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2007 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering en de bodembescherming (VLAREBO). De voormelde bijlage VI bevat de waarden voor het gebruik van uitgegraven bodem als bouwkundig bodemgebruik of in vormvast product. De parameters vrije cyanide en niet-chlooroxideerbare cyanides komen in deze lijst wel voor maar ontbreken in het VLAREL pakket A.3.1.

De verwijzing had tot doel om qua normering een gelijk speelveld te creëren tussen VLAREMA en VLAREBO voor het gebruik van grondstoffen en uitgegraven bodem in bouwkundige toepassingen. Het is dan ook aangewezen dat de huidige erkende laboratoria voor de analyse van bouwstof als grondstof (pakket A.3.1) ook de cyanides op een betrouwbare wijze en volgens het CMA kunnen analyseren.

Artikel 75

Dit artikel wijzigt bijlage 14 bij het VLAREL.

Een erkend opleidingscentrum reikt een certificaat uit aan een deelnemer die een bepaalde opleiding gevolgd heeft en/of geslaagd is voor een specifiek examen. De minimumgegevens die op het certificaat moeten vermeld worden, worden met dit artikel gewijzigd.

Punt 1°: Niet meer alle juryleden en de directeur van het erkende opleidingscentrum moeten het certificaat handtekenen. De handtekening van de voorzitter van de examenjury is voldoende.

Punt 2°: In de Europese verordeningen 304/2008, 306/2008, 307/2008, 2015/2066 en 2015/2067 met betrekking tot de certificering van technici voor gefluoreerde broeikasgassen worden eisen voor de opstelling van het Europees certificaat opgelegd. Zo moet er een nummer op het certificaat en een afgiftedatum vermeld worden. Er wordt geopteerd voor een analoge aanpak: alle certificaten die aan technici of airco-energiesdeskundigen uitgereikt worden, dus ook bijvoorbeeld de certificaten voor gasvormige en vloeibare brandstof, moeten een afgiftedatum bevatten.

Punt 3°: De overheid zal vanaf nu in plaats van de opleidingscentra het erkenningsbewijs waarop het erkenningsnummer en de startdatum van de erkenning vermeld staan, aan de technici en airco-energiesdeskundigen uitreiken.

Artikel 76

Dit artikel wijzigt bijlage 15 bij het VLAREL.

Bijlage 15 van het VLAREL bevat de minimumgegevens voor het verslag dat een opleidingscentrum moet opstellen na het afnemen van een examen. Een aantal van deze gegevens moet het erkende opleidingscentrum aan de overheid bezorgen.

Punt 1°: Indien een persoon niet over een rijksregisternummer beschikt, moet het bisnummer in het verslag van de examenzitting opgenomen worden en aan de overheid doorgegeven worden zodat een unieke identificatie van de natuurlijke persoon mogelijk is.

De geboortedatum en -plaats en het privéadres moeten dan niet meer in het verslag opgenomen worden en aan de overheid bezorgd worden, maar kunnen rechtstreeks opgevraagd worden bij de authentieke bron.

Een erkenning wordt op naam van een natuurlijk persoon verleend. De erkende persoon is zelf verantwoordelijk voor de uitgevoerde activiteiten onder erkenning. Hij kan door de overheid aan een controle of sanctie onderworpen worden. Een unieke identificatie van de persoon is hiervoor noodzakelijk.

Punt 2°:

Schrapping punt 6° bijlage 15: Een erkend opleidingscentrum hoeft de contactgegevens van de geslaagde kandidaat niet meer aan de overheid te bezorgen. Het Departement Omgeving heeft een online toepassing ontwikkeld waardoor een erkend persoon zelf zijn contactgegevens kan beheren. Het is belangrijk dat een erkend persoon zijn contactgegevens via deze toepassing up-to-date houdt zodat de overheid hem op de hoogte kan brengen van belangrijke zaken in verband met zijn erkenning.

Schrapping punt 8° bijlage 15: De datum van het afgelegde examen is voldoende (zie punt 1° van bijlage 15).

Schrapping punt 9° bijlage 15: Gezien de overheid zelf het erkenningsbewijs met erkenningsnummer zal uitreiken, moet een opleidingsinstelling geen erkenningsnummer meer toekennen.

Punt 3°:

Het erkende opleidingscentrum moet het type van certificaat, de uitreikingsdatum van het certificaat en voor de technici met betrekking tot gefluoreerde broeikasgassen het certificaatnummer in het verslag van de examenzitting opnemen en registreren in een databank van de overheid. Een erkenning kan op automatische wijze worden toegekend op basis van het behaalde certificaat en de melding van de aspirant-erkenninghouder dat hij de erkenning wenst te bekomen.

Artikel 77

Dit artikel wijzigt bijlage 19 bij het VLAREL.

Een natuurlijk persoon die erkend of geregistreerd wenst te worden, moet zijn rijksregisternummer of bisnummer indien men niet over een rijksregisternummer beschikt aan de overheid bezorgen zodat een unieke identificatie van de natuurlijke persoon mogelijk is. Door het bezorgen van het rijksregisternummer of bisnummer moet het privéadres niet meer bezorgd worden, maar kan dit rechtstreeks opgevraagd worden bij de authentieke bron.

Het is mogelijk dat een rechtspersoon niet over een ondernemingsnummer volgens de Belgische Kruispuntbank van Ondernemingen beschikt (bv. bij een bedrijf, gevestigd buiten België). In dat geval moet de rechtspersoon zijn Europees btw-nummer bezorgen zodat identificatie mogelijk is.

Een erkenning of registratie wordt op naam van een natuurlijk persoon of rechtspersoon verleend. De erkende of geregistreeerde persoon is verantwoordelijk voor de uitgevoerde activiteiten onder erkenning of registratie. Hij kan door de overheid aan een controle of sanctie onderworpen worden. Een unieke identificatie van de persoon is hiervoor noodzakelijk.

Artikel 78

Dit artikel wijzigt bijlage 22 bij het VLAREL.

Het is mogelijk dat een koeltechnisch bedrijf niet over een ondernemingsnummer volgens de Kruispuntbank van Ondernemingen beschikt (bv. bij een bedrijf, gevestigd buiten België). In dat geval moet de erkende keuringsinstelling het btw-nummer doorgeven zodat identificatie van het koeltechnisch bedrijf mogelijk is.

Hoofdstuk 5. Wijzigingen van het Milieuschadebesluit

De artikelen onder dit hoofdstuk vormen geen kader voor de toekenning van vergunningen.

Artikel 79

Dit artikel wijzigt artikel 1, 2°, van het Milieuschadebesluit. De wijziging past de omschrijving van de betrokken afdeling aan aan de gewijzigde organisatiestructuur en taakverdeling in het Departement Omgeving overeenkomstig het besluit van de secretaris-generaal van 1 april 2017 houdende vaststelling van de organisatiestructuur van het Departement Omgeving.

Artikel 80

Dit artikel wijzigt de bijlage "Melding van een voorval" bij dit besluit. De contactgegevens worden aangepast aan de nieuwe organisatiestructuur van het Departement Omgeving, alsook wordt ter hoogte van de gegevens van de exploitant voorzien in een veld om het exploitatieadres te kunnen ingeven. Het kan immers voorvallen dat in dezelfde gemeente meerdere vestigingen van eenzelfde bedrijf zijn gelegen. Door het toevoegen van dit veld kan onnodig opzoekingswerk vermeden worden.

Hoofdstuk 6. Wijzigingen van het Omgevingsvergunningenbesluit

De artikelen onder dit hoofdstuk vormen geen kader voor de toekenning van vergunningen.

Artikel 81

Dit artikel wijzigt artikel 62 van het Omgevingsvergunningenbesluit. Voor haar werkzaamheden is het van belang dat de VMM op de hoogte is van alle beslissingen over vergunningsaanvragen die de indelingsrubriek 3 omvatten, ook wanneer ze in het betrokken dossier niet als adviesinstantie optreedt. Het artikel 62 van het Omgevingsvergunningenbesluit wordt in die zin aangepast.

Artikel 82

Dit artikel wijzigt artikel 140 van het Omgevingsvergunningenbesluit. Voor haar werkzaamheden is het van belang dat de VMM op de hoogte is van alle beslissingen over vergunningsaanvragen die de indelingsrubriek 3 omvatten. Het artikel 140 van het Omgevingsvergunningenbesluit wordt in die zin aangepast.

Hoofdstuk 7. Wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 mei 2019 tot wijziging van diverse besluiten inzake leefmilieu en landbouw

De artikelen onder dit hoofdstuk vormen geen kader voor de toekenning van vergunningen.

Artikel 83

Artikel 84

Deze artikels wijzigen artikel 297 en 299 van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 mei 2019 tot wijziging van diverse besluiten inzake leefmilieu en landbouw omwille van een rechtzetting. Laboratoria die op 30 september 2019 (en niet 10 dagen na publicatie van het besluit in het Belgisch Staatsblad) erkend waren voor een welbepaald pakket, worden automatisch erkend voor een of meerdere andere pakketten vanaf 1 oktober 2019, de inwerkingtredingsdatum van het besluit.

Hoofdstuk 8. Slotbepalingen

De artikelen onder dit hoofdstuk vormen geen kader voor de toekenning van vergunningen.

Artikel 85

Dit artikel bevat de overgangsregeling voor de erkende laboratoria in de discipline water naar aanleiding van de aanpassing van het pakket W.9.2.2 in bijlage 3, 1°, bij het VLAREL. Laboratoria die erkend zijn voor het 'oude' pakket W.9.2.2 worden automatisch erkend voor de nieuwe deelpakketten W.9.2.2.1 en W.9.2.2.2 en dit voor de deeldomeinen waarvoor ze voor het pakket W.9.2.2 erkend waren.

Artikel 86

Dit artikel bevat de overgangsregeling voor de erkende laboratoria in de discipline afvalstoffen en andere materialen naar aanleiding van de aanpassing van de pakketten A.2.2, A.2.3 en A.3.1 in bijlage 3, 5°, van het VLAREL. Laboratoria die erkend zijn voor de 'oude' pakketten A.2.2, A.2.3 of A.3.1 worden automatisch erkend voor de gewijzigde pakketten A.2.2, respectievelijk A.2.3 of A.3.1.

Artikel 87

Dit artikel voorziet een overgangsregeling die verzekert dat een aanvraag betreffende een omgevingsvergunning of melding die gestart is voor de inwerkingtreding van dit besluit behandeld en beslist worden op basis van de indelingslijst die geldig was op het tijdstip waarop de aanvraag of melding is ingediend.

Artikel 88

Dit artikel voorziet een overgangsregeling die verzekert dat een aanvraag voor een omgevingsvergunning voor rubriek 60 die gestart is voor de inwerkingtreding van dit besluit behandeld en beslist worden op basis van artikel 5.60.2 zoals geldig was op het tijdstip waarop de aanvraag is ingediend.

Artikel 89

Dit artikel bepaalt dat de datum van inwerkingtreding van de bepalingen van dit besluit die de indelingslijst en de daarmee samenhangende sectorale voorwaarden wijzigen zal ingaan op een datum die door de minister te bepalen is, gelet op de koppeling met het Omgevingsloket.

Artikel 90

Dit artikel bepaalt dat de datum van inwerkingtreding, samen met verdere invulling van de verplichting, vastgelegd wordt via een later ministerieel besluit. Dit laat toe om de resultaten uit het geplande onderzoek naar leerervaringen uit gelijkaardige toepassingen voor andere doeleinden, de technische en de regelgevende aspecten en mogelijke winst naar administratieve vereenvoudiging in het kader van de verplichte rapportering van de boringen, optimaal te implementeren in het ministerieel besluit. Dit onderzoek zal normaal

gezien opgestart worden in 2021 en heeft een voorziene doorlooptijd van 6 maanden. De voorziene termijn tot uiterlijk 1 januari 2025 moet hierdoor volstaan om de studie te laten uitvoeren en de resultaten te verwerken in een ministerieel besluit. De betrokken bedrijven zijn zich via deze wijziging ook tijdig bewust van de komende verplichting en worden ook betrokken in het onderzoek.

Artikel 91

Dit artikel stelt de klassieke slotbepaling vast.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme

Zuhal DEMIR